

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

Președintele și rectorul Universității Spiru Haret, profesor universitar dr. Aurelian Gh. BONDREA, a participat, la invitația doamnei dr. Molly Corbett Broad, președinte ACE, în perioada 6-9 martie 2010, în fruntea unei delegații, ca și anul trecut, la lucrările celei de a 92-a întruniri a Consiliului American pe Probleme de Educație – ACE, lucrări desfășurate sub genericul „Întâmpinăm provocările împreună”

Reuniunea s-a desfășurat în Phoenix, Arizona. Este prima dată când această manifestare are loc în afara Washington DC. Poate fi și acesta un semn al recunoașterii rolului pe care învățământul superior din Arizona și l-a câștigat în peisajul fabulos al învățământului superior american.

Aici, la Phoenix, se află și cea mai mare universitate privată din America de Nord, unde învață peste 400.000 de studenți. Universitatea din Phoenix a fost fondată în 1976. Studenții studiază la zi, dar mai ales la distanță, în mai mult de 200 de locații, și prin intermediul programelor on-line, disponibile în majoritatea țărilor lumii.

SOLUȚIILE OFERITE DE CONSILIUL AMERICAN PE PROBLEME DE EDUCAȚIE

● Trebuie îmbunătățit modul în care încă din liceu elevii se pregătesc pentru universitate ● Trebuie îmbunătățită distribuția pe rase a studenților în sistemul educațional ● Să se pună accent mai mare pe evaluarea procesului și rezultatelor învățării atât la liceu, cât și la universitate ● Facilitarea accesului la resurse de predare superioare ● Trebuie să existe o mai realistă înțelegere a sistemului educațional pentru a veni cu soluții pragmatice în întâmpinarea problemelor ce apar ● Folosirea tehnologiei on-line pentru evaluarea rezultatelor învățării. (noua evidență demonstrează că tehnologiile on-line pot face o mare diferență în calitatea procesului de învățare în aceea că poate oferi mai mult și mai bine cu efort mai puțin, și că tehnologia poate fi deosebit de eficientă, în special, cu grupurile dezavantajate economic, social sau geografic) ● Timpul angajării în „business ca de obicei” a trecut. Este acum necesar ca universitățile să vrea mai mult să experimenteze lucruri noi și să evalueze rezultatele ● Instituțiile academice care funcționează în statut de profit trebuie tratate cu respect. Celelalte instituții, cu statut de non-profit, pot învăța mai multe de la ele ● Pentru studenții care deja sunt în câmpul muncii este profitabil și eficient, când studiază la facultăți de profilul muncii lor ● În vederea unei mai bune pregătiri a candidaților la studenție, universitățile ar trebui să aibă și programe prin care ele să colaboreze cu părinții viitorilor studenți, dar și cu profesorii de liceu ● Atunci când modelul consumist ajunge la paroxism și devine procedură curentă în universitate este nevoie de re-conștientizarea faptului că universitatea nu este un club, ci o instituție educațională ● Marea majoritate a studenților de azi nu mai este formată din tineri absolvenți de liceu, ci din adulți care sunt legați de familie, de locul de muncă (condiție socială și locație geografică), iar universitățile trebuie să respecte și să considere aceste realități și, de asemenea, să creeze noi oportunități pentru acest tip de populație. Tehnologia asincronă (învățământ la distanță) reprezintă, în aceste cazuri, soluția ● Este important a se lua exemplul Sistemului Bologna din Europa în privința colaborării dintre universități și a mobilității studenților și profesorilor ● Să se pună mai mult accent pe cercetarea care duce la inovație ● În contextul educației globale în care China și India își dezvoltă învățământul superior într-un ritm fără precedent, universitățile americane trebuie să dezvolte o strategie națională prin care, pe de o parte, să aducă mai multă lume la studii superioare, și, pe de altă parte, prin care să dezvolte resursele educaționale, deoarece educația produce și întărește economia care, la rândul ei, investește în și dezvoltă educația ● Trebuie să se găsească noi soluții pentru acordarea de ajutoare financiare studenților, dar și pentru a-i ajuta să termine cu bine și la timp studiile (mai ales pe studenții care sunt la risc, din acest punct de vedere, și care trebuie identificați) ● Este nevoie de mai mult efort și inițiativă în internaționalizarea învățământului superior american ● Este important ca studenții să fie ajutați să traducă experiența academică în muncă concretă, în domeniile unde vor lucra ● În sistemul educațional american este nevoie de o cultură a disciplinei și aceasta nu poate fi găsită în starea de mediocritate sau de mijloc, ci în aceea de excelență ● Este nevoie de inițiativă și strategii care să ajute studenții să-și termine studiile. Aspectul moral al acestei probleme este că, odată ce universitatea a încasat banii studentului, trebuie să-și ia răspunderea că face totul ca acesta să-și termine studiile.

ÎNTÂMPINĂM PROVOCĂRILE ÎMPREUNĂ

• a 92-a întrunire anuală a Consiliului American pe Probleme de Educație

Între 6 și 9 martie 2010 au avut loc, în Phoenix, Arizona, lucrările celei de a 92-a întruniri a Consiliului American pe Probleme de Educație (The American Council on Education, ACE), cu tema generală „Întâmpinăm provocările împreună”.

ACE, cel mai înalt forum american în domeniul educației, reprezintă organismul de coordonare a tuturor instituțiilor de educație superioară (colegii și universități) din SUA. Consiliul american pe probleme de educație este organismul cu autoritate deplină în ceea ce privește instituțiile de învățământ superior din Statele Unite. ACE dorește să ofere informații esențiale și o privire unitară asupra problemelor învățământului superior și să influențeze politica publică, prin lucrări de cercetare și inițiative de program.

Tema acestui an, referitoare la provocări, este legată de diferitele aspecte problematice care țin de educația superioară mai ales în contextul crizei economice care afectează toate domeniile vieții sociale la nivel privat și instituțional, inclusiv universitar.

Într-un articol intitulat „Mai mult decât crezi și mai puțin decât ne trebuie” („More than you think, less than we need”), publicat de Buletinul Institutului Național pentru Evaluarea Rezultatelor Învățării (National Institute for Learning Outcomes Assessment) în octombrie 2009, autorii, George Kuh și Stanly Ikenberry, definesc provocările sub forma următoarei întrebări: „Cum poate educația superioară să-și diminueze costurile, să-și mențină câștigul realizat în anii precedenți în acces, să-și crească numărul absolvenților, și să rămână accesibilă, dar având grijă ca, în același timp, să se asigure că studenții primesc abilitățile, competențele și dispozițiile care îi pregătesc pentru un proces de învățare continuu într-un climat de tot mai mare și competitivă piață globală?”

„Aceste provocări sunt fără precedent în severitatea și urgența lor. Pentru a le putea aborda în mod eficient, profesorii, administratorii academici, președinții din educația superioară au nevoie să fie bine informați cu privire la ceea ce studenții învață pentru a putea lua decizii informate în legătură cu abordarea instrucției, angajării de personal, alocarea resurselor și alte reguli și practici care pot să-i ajute pe studenți să ajungă la rezultatele dorite”, precizează același articol.

Scopul acestei reuniuni, așa cum a afirmat președintele ACE, Molly Courbett Broad, este de a deveni cât mai informați despre problemele actuale și chiar viitoare ale sistemului educației universitare și, în consecință, de a fi pregătiți, cei implicați în sistem, să le facă față.

La acest important forum al educației superioare, la care au participat și guvernatorul statului Arizona, doamna Jenice K. Brewer, precum și reprezentantul ACE în relația cu guvernul federal, dr. Terry Hartle, președintele ACE, dr. Molly Corbett Broad, l-a invitat, din România, pe profesorul universitar dr. Aurelian Gh. Bondrea, rectorul și președintele Universității Spiru Haret (care a participat, anul trecut, și la a 91-a întrunire a ACE, ținută la Washington DC, unde, anul viitor, va avea loc și a 93-a întâlnire), care a condus o delegație alcătuită din cadre didactice și alți specialiști.

Rectorul și președintele Aurelian Gh. Bondrea a avut convorbiri cu președintele ACE, dr. Molly Corbett Broad, cu președintele fondator, dr. John Sperling, și cu președintele actual, William Peppicelo, al Universității Phoenix, cea mai mare instituție de învățământ superior din Statele Unite ale Americii, cu peste 400.000 de studenți, mai ales la învățământul la distanță, cu alți președinți, profesori și personalități proeminente ale educației superioare americane.

Dintre tematicile dezbătute și ideile avansate la acest congres menționăm, în linii mari, următoarele:

EDUCAȚIA UNIVERSITARĂ: rol, funcție

- importanța unității în diversitate;
- evoluția sistemului de educație superioară în SUA;
- 17 dintre cele 20 cele mai bune universități din lume sunt în SUA;
- SUA au cele mai bune programe de masterat și doctorat din lume;
- darul Americii către lumea întreagă ar consta în oferirea posibilităților de educație fiecărui copil. Întrebarea ar fi cum să fie transformate instituțiile educaționale în așa fel încât această țintă să poată fi atinsă;
- diferența dintre bine și excelent. Bine nu-i destul! Este nevoie de excelență;
- studiul succesului e bun, dar al contrastelor este și mai bun;
- de câți ani este nevoie ca omul să devină matur?
- astăzi, trei pătrimi dintre studenții americani sunt studenți „netradiționali”, adică sunt familisti, lucrează și învață.

AUTONOMIE UNIVERSITARĂ

S-a discutat despre autonomia universitară în SUA și Anglia, unde universitățile nu sunt sub conducerea Ministerului Educației.

Universitatea trebuie să fie inovativă, flexibilă și responsabilă și să-și pună întrebarea dacă ea este folosită, folosită sau nefolosită.

În secolul XXI este nevoie de o educație integrată interrelațională, ceea ce face deosebit de important dialogul, colaborarea dintre instituțiile de învățământ superior. În acest context, s-a dat din nou ca exemplu Sistemul Bologna. Există pe continentul american înțelegeri între unele universități din Canada, SUA și Mexic; în cadrul acestor înțelegeri, studenții își fac o educație trilingvă, studiind un an și jumătate în Canada, în limba franceză, un an și jumătate în SUA, în limba engleză, și aceeași perioadă în Mexic, în limba spaniolă.

Pentru viitorul educației este nevoie de idei mari și curajoase, de o viziune profetică.

Alături de Libertate și Dreptate este Educația. Fără aceasta din urmă niciuna dintre primele două nu va dura.

UNIVERSITATE - SOCIETATE

- Rolul important al educației superioare în viața publică.
- Universitatea este locul principal al pregătirii viitorului cetățean care excelează, în special, în trei domenii: voluntariat, servicii comunitare, angajare civică.
- La întrebarea „Cum te asiguri că instituția ta este credibilă în societate, că societatea are încredere în ea?” s-a răspuns că, pentru a se bucura de aceste privilegii, universitățile trebuie să-i ajute pe studenți și absolvenți să participe activ la viața comunitară și să vorbească despre *Alma mater* a lor, care i-a format.
- Discursul public în SUA este fracturat și blocat datorită inabilității de a rezolva problemele de mediu înconjurător, de imigrație, de asigurări sociale, de lipsa de civilitate în spațiul public, de tranșizarea în câmpuri partizane – toate în detrimentul rațiunii. Aceste lucruri sunt văzute și apoi imitate de studenți, fapt care indică nevoia creării unui nou timp de cetățean, al unei noi ordini, și asta prin educație superioară.

UNIVERSITATE - ECONOMIE

- Ce se poate face pentru a reduce costul ridicat al educației?
- Economia în SUA se află în proces de revenire. Succesul economic de viitor depinde de produsul universităților și al colegiilor, și anume, absolvenți capabili și de înaltă performanță în locurile de muncă din diverse domenii de activitate.
- În urma unui an întreg de cercetare cu privire la declinul economic al SUA, concluzia a fost că cine s-a născut sărac are toate șansele să rămână sărac și, ca atare, aici este locul unde educația trebuie să aducă în societate o transformare semnificativă.

UNIVERSITATE – POLITICĂ

- Președintele Barak Obama este sensibil față de problemele cu care se confruntă educația superioară americană în acest timp de criză.
- Guvernul federal a alocat nouă miliarde de dolari pentru a facilita veteranilor de război accesul la studii superioare.
- Președintele Obama și-a propus să ajute financiar sistemul de învățământ superior, între altele, prin eliminarea băncilor din procesul de împrumut federal la care foarte mulți studenți recurg pentru a-și plăti studiile. Eliminând intermedierea bancară ce face ca o parte din bani împrumutați să meargă la bancă, împrumutul s-ar face direct universităților pe numele studenților care încep procesul de împrumut.
- Guvernul federal și-a propus mărirea grantului Pell (anual) și de asemenea să ofere bani colegilor comunitare (de doi ani) și colegiilor tribale, precum și alte măsuri în sprijinul accesului la educație și sprijin în a termina studiile superioare.
- Suma pe care guvernul federal o investește în educația superioară este de două ori mai mare decât cei investiți de către guvernele locale ale statelor.
- Guvernul federal are intenția să lucreze mai mult în direcția internaționalizării educației universitare.
- Educația superioară este esențială pentru democrație.

Prof.univ.dr. Theodor DAMIAN

(Continuare în pag. 8)

Foto: Dumitru CACOVEANU

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde

de la Facultatea de Limba și Literatura Română:

- conf.univ.dr. Luiza MARINESCU

ISTORIA LITERATURII ROMÂNE ON-LINE DE LA GUTENBERG LA LEGEA LUI MOORE. INFORMATICA – NOUA ȘTIINȚĂ REGINĂ

Motto: (...) Atunci, oricine se năștea poet se făcea arhitect. (...) Neamul omenesc are două cărți, două registre, două testamente: arta clăditului și tiparul, *Biblia* de piatră și *Biblia* de hârtie. (...) Este al doilea turn Babel al speței umane. (...) Decadența aceasta e ceea ce se numește Renaștere. (...) Amurgul acesta noi îl luăm drept răsărit.” (Victor Hugo, *Notre-Dame de Paris* Cartea a cincea, *Aceasta o va ucide pe aceea*, în românește de Gellu Naum Editura Tineretului, București, 1967, p. 167-181)

Student: *Ce demonstrează o incursiune în istoria schimbării suporturilor de scriere și în ce constă impactul utilizării calculatorului pentru predarea și studiul unei discipline umaniste?*

Profesor: Dacă istoria se repetă, normal că acest lucru se produce la un alt nivel al spiralei istorice evolutive, iar impresia de repetiție provine din neînțelegerea în detaliu a trecutului. Schimbarea suporturilor de scriere s-a produs în istoria umanității cam o dată la 500 sau 1000 de ani. *Biblia de piatră* și cea de *hârtie* sunt urmate astăzi de *Biblia* informatică. *Un al treilea Turn Babel* rămâne încă o metaforă potrivită pentru problema de comunicare, datorată limbajelor ce au coduri diferite. Parafrazându-l pe Victor Hugo, acum, cine se naște poet ar fi bine să cunoască intelectualii de la sfârșitul secolului al XX-lea au fost nevoiți să înțeleagă că, odată cu lansarea de către IBM, în 1981, a primului PC, lumea informațiilor va suferi transformări uriașe: cu o arhitectură deschisă, primul PC folosea un procesor Intel 8088.

Sintagma Personal Computer, adică „calculator personal”, de la care provine acronimul PC, s-a referit, în clipa lansării, strict la

denumirea produsului respectiv. Astfel, toate calculatoarele produse de alte companii se numesc *compatibile IBM-PC* și sunt însoțite fie de siglele firmelor producătoare *Compaq*, *HP* sau sunt „*no-name*”, adică fără nume (de firmă, bineînțeles), dar sunt în egală măsură *compatibile IBM-PC*. Tehnologiile au evoluat și practic compatibilitatea cu primul *IBM-PC* e azi formală.

În 1965, Gordon Moore, cofondatorul companiei Intel a avut o intuiție, pe care a formulat-o astfel: *Procesoarele își vor dubla puterea de calcul la fiecare 18 luni*”. Vreme de mai bine de 20 de ani, această intuiție s-a dovedit a fi corectă, fapt valabil și în ziua de astăzi. Această formulare e cunoscută azi sub numele de *Legea lui Moore*.

Impactul calculatorului în viața de zi cu zi, determină restructurarea conținuturilor informative din fiecare domeniu de activitate, în vederea regăsirii acestora cu ușurință și a utilizării informațiilor cu rapiditate.

Student: *Ce este un curs on-line de istoria literaturii române?*

Profesor: Un curs on-line de istoria literaturii române este un material format din informații esențializate, care poate fi organizat într-un fel asemănător unei cărți, și care face trimiteri precise la adrese diverse ale unor biblioteci întregi, ce fac parte dintr-o rețea de informații. *Un curs on-line de istoria literaturii române reprezintă o specie de scriere aflată la granița dintre literatura română, psihologie, pedagogie, metoda predării disciplinei și informatică*. Ea presupune documentarea autorului (autorilor) în privința informațiilor nu numai din domeniul culturii scris, ci și al culturii media.

Avantajul unui curs on-line, spre deosebire de un curs propriu-zis, este acela că el reprezintă o *carte „infinită”, perfectibilă într-o manieră mai rapidă* decât un curs propriu-zis, în funcție de cerințele din oricare etapă a

dezvoltării științei. De exemplu: trei cercetători au realizat lucrări dedicate lui Mircea Eliade în anul 1980: Mircea Handoca – *Mircea Eliade contribuții bibliografice*, București, 1980; Ion Lotreanu – *Introducere în opera lui Mircea Eliade*, București, 1980; Adrian Marino – *Hermeneutica lui Mircea Eliade*, București, 1980. Firesc, în cărțile pe care aceștia le-au tipărit, bibliografia folosită se oprește la anul respectiv. Un curs on-line dedicat scriitorului poate face trimiteri bibliografice actualizându-le ori de câte ori cercetarea opereii personalității respective înaintea.

Spre deosebire de o carte propriu-zisă, actualizările bibliografice, pe care le face un curs on-line, se referă și la arhivele media ce cuprind realizările culturale din mass media (emisiuni de radio, TV, reviste literare, planuri editoriale, traduceri).

84 de cursuri (14 cursuri pe semestru, câte 28 de cursuri săptămânale anuale, 84 de cursuri pe parcursul primilor trei ani de studiu).

În ceea ce privește natura informației dintr-un curs on-line de istoria literaturii române, aceasta are valoare selectivă. Informațiile despre istoria literaturii române se găsesc pe două tipuri de suporturi: *electronice* (enciclopedii, reviste PC cu conținut didactic, cataloage ale unor biblioteci, site-uri ale unor instituții precum editurile, fundațiile, revistele, instituțiile de cultură) și *pe hârtie* (sub formă de cărți, reviste, articole, broșuri, dicționare etc.). Rolul unui curs on-line ar trebui să fie acela de a aduna informația și de a o pune în legătură. Un curs on-line de istoria literaturii române nu poate dubla dicționarele, istoriile literare, cărțile existente, o bibliotecă universitară nu dispune chiar de toate aparițiile editoriale, dar prin mijlocirea unui curs on-line, se pot face referiri exacte la cataloagele virtuale ale bibliotecilor din România. Astfel, utilizatorul ar putea ști rapid unde trebuie să meargă pentru a putea să citească bibliografia recentă.

Student: *În cât timp se dezvoltă și se modifică un curs on-line?*

Profesor: Un curs on-line se dezvoltă, se modifică pe măsură ce se pot stabili legături cu materiale deja culese/realizate/pelucrate în format electronic existente în: biblioteci virtuale; edituri obișnuite și de carte virtuală; enciclopedii virtuale; arhive de televiziune; biblioteci ale catedrelor universității.

Asemeni unui arbore, căruia îi crește sau căruia i se usucă ramurile, un curs on-line are avantajul că poate fi structurat rapid de/foșosind materialele deja introduse sau renunțând la acestea. Concepția asupra geometriei și conținutului „arborului” aparține conducătorului de curs.

Student: *Ce deosebiri există între un curs on-line și o carte propriu-zisă sau în format electronic?*

Profesor: Spre deosebire de un curs propriu-zis, un *curs on-line este un material de referință, un ghid de învățare și de evaluare a procesului de autoinstruire*, iar modalitățile de studiu cu ajutorul său pot fi:

- lectura și informarea rapidă a cititorului, prin consultarea rapidă a surselor;
- lectura propriu-zisă a cărților în biblioteca virtuală; descărcarea acestora;
- lectura în paralel a mai multor texte asemănătoare, referitoare la același subiect, prin deschiderea mai multor documente simultan;
- operații cu textele (copiere, tipărire, modificare, stilizare, segmentare, selectarea informației esențiale) în vederea executării anumitor sarcini didactice;
- evaluarea studiului individual cu ajutorul calculatorului.

Dacă o carte este considerată un material științific recunoscut de forurile academice și care se bucură de protecție în privința drepturilor de autor, abia după depășirea fazei

experimentale, probabil, că ar trebui să existe și pentru un curs on-line de istoria literaturii aceleași prevederi. În plus, cărțile se citează între ele, revistele literare citează site-uri, site-urile citează/prezintă/rezumă/au link-uri (legături directe) pentru cărți, dar niciodată, până în prezent, cărțile științifice nu citează site-urile. De aici rezultă următoarele:

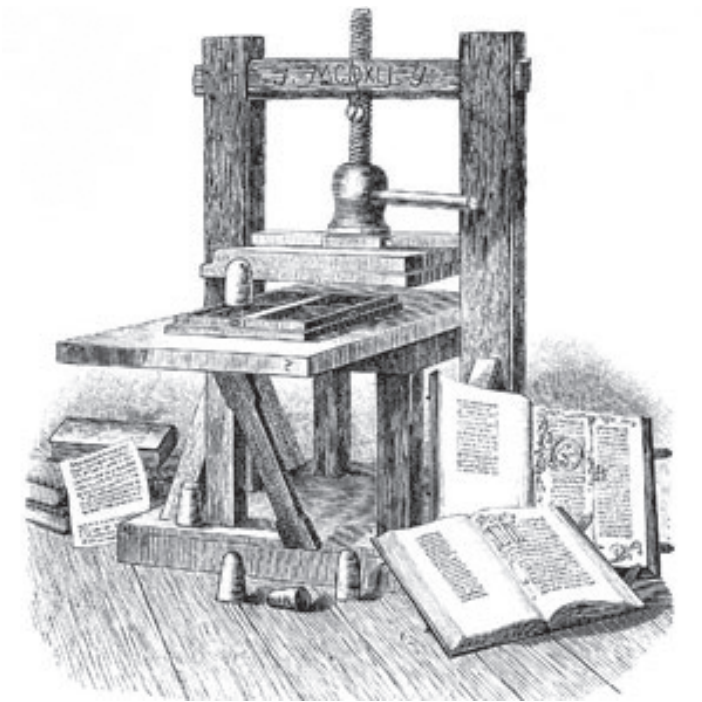
- pentru a nu greși, e necesară instruirea și cunoașterea perfectă a tuturor prevederilor legale referitoare la reproducerea informațiilor, imaginilor, textelor ce privesc drepturile de autor într-un curs on-line, conform legislației în vigoare (Legea 8/1996 Legea nr. 146/1997, Legea nr. 285/2004, O.U.G. nr. 123/2005, O.U.G. nr. 190/2005, Ordonanța 25/2006;
- chiar în varianta experimentală un curs on-line trebuie să aibă fața vizibilă, dar protejată în același timp;
- înainte de realizarea on-line, suportul de hârtie e singurul care asigură celui care l-a scris garantarea autorității științifice și a drepturilor aferente;

ÎN UNIVERSUL DOCUMENTĂRII PENTRU UN CURS ON-LINE

Student: *Cui se adresează cursul on-line de istorie a literaturii române?*

Profesor: Cursul de istorie a literaturii române on-line al Facultății de Limba și Literatura Română se adresează, în primul rând, studenților acestei instituții. El poate fi de folos și elevilor din

ultimele clase de liceu care se pregătesc pentru examenul de bacalaureat. De asemenea, el poate fi de folos și celor interesați de studiul istoriei literaturii române în învățământul superior românesc.

Student: *Ce conține un curs on-line de istorie a literaturii române?*

Profesor: Cursul conține informații folosite de studiul istoriei literaturii române; informațiile sunt un *ghid de instruire și de autoinstruire* care să-l ajute pe student să fie la curent cu ceea ce stabilește titularul de curs în funcție de programa cursului. Cinci competențe lingvistice sunt dezvoltate de studiul istoriei literaturii române. Acestea sunt:

1. înțelegerea (ascultarea);
2. citirea (lectura);
3. vorbirea și participarea la conversație;
4. exprimarea orală sub forma discursului;
5. scrierea (exprimare scrisă).

În programa cursului, în cazul unui autor foarte cunoscut, așa cum

este, de exemplu, Mircea Eliade, elementele de biografie se împletesc cu cele referitoare la cunoașterea opereii acestuia. În cazul unui curs on-line, indicațiile bibliografice și eventual ideile principale ale temei pot conduce la orientarea lecturii și a înțelegerii. În privința celorlalte trei competențe, evaluate de fapt în final, cu prilejul lucrării de licență, conținutul metodic al cursului poate cuprinde indicații de redactare, semnalări bibliografice referitoare la problemele concepției și structurării discursului, sarcini de muncă independentă sub formă de redactare (rezumare, idei principale, pastșare, colaj cu utilizarea regulilor de citare aferentă).

Student: *Cine lucrează la concepția și la realizarea propriu-zisă a unui curs on-line?*

Profesor: La concepția pedagogică, psihologică, metodică a cursului de istorie a literaturii române, la corectitudinea conținutului științific ar trebui să lucreze o *echipă formată din toate cadrele didactice* care predau materia respectivă pe parcursul celor trei ani, împreună cu *secretariatul facultății*. Firește, studiul istoriei literaturii române trebuie privit la nivel academic, în continuarea studiului din gimnaziu și din liceu, fără redundanțe. Absolvenții cursului de istorie a literaturii române ai facultății sunt viitorii profesori de școală generală și viitorii masteranzi ai facultății. Selecția și organizarea informațiilor este o operație care ar trebui gândită ca o strategie pe termen lung a facultății respective.

Acest material ar trebui cules în conformitate cu normele de adaptare a programului Word la programul Blackboard existent la Departamentul de Informatică. Cursurile de istorie a literaturii române, emisiunile literare și cele din ciclul Calendarului cultural

Student: *În principiu, care ar fi materialele și mijloacele tehnice necesare Facultății de Limba și Literatura Română pentru realizarea documentației care se introduce într-un curs on-line de istorie a literaturii române?*

Profesor: Pentru documentarea și realizarea conținutului științific al cursului on-line este nevoie de un laborator dotat cu:

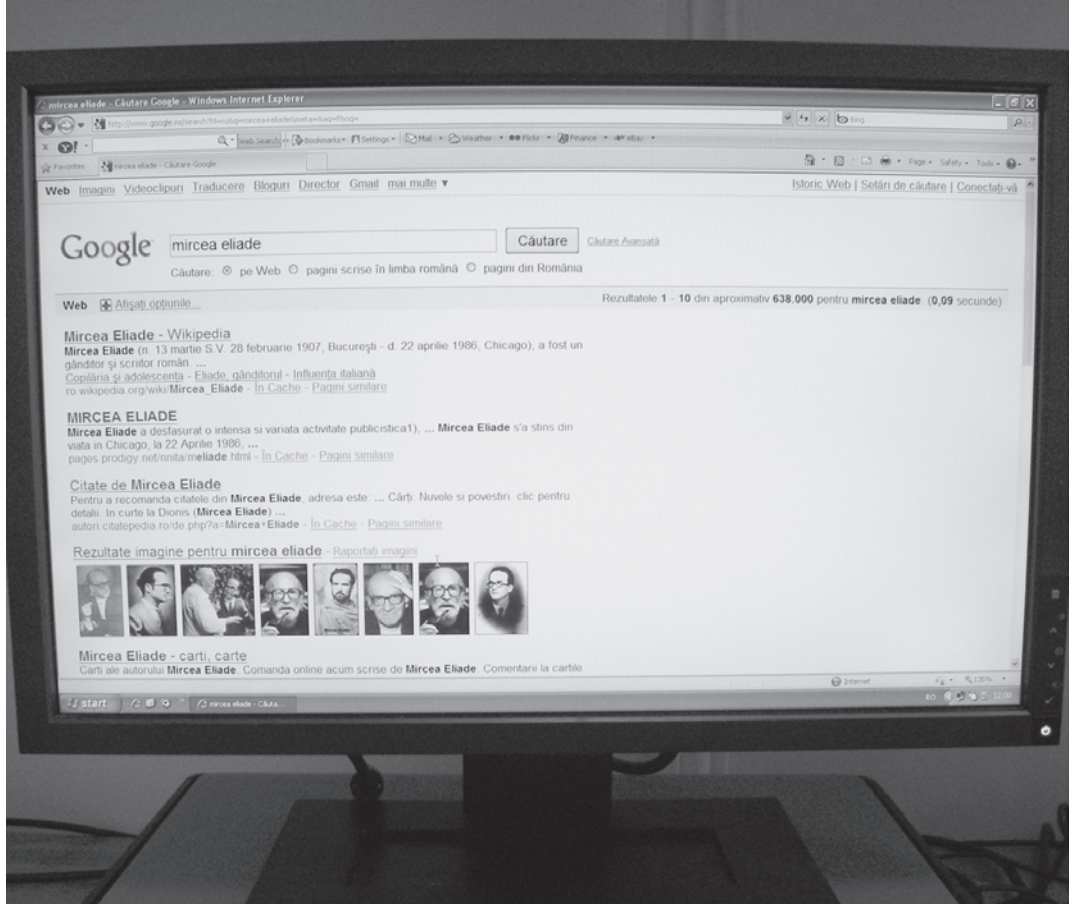
- două calculatoare cu legătură la Internet, utilate cu unitatea de copiere a datelor culese pe CD/DVD, dotate cu programe pentru prelucrarea imaginilor, precum Adobe, Photoimpact;
- un laptop pentru documentarea pe teren, în bibliotecă, și înregistrarea rapidă a datelor;
- o cameră foto digitală cu funcție # pentru filme mici și pentru captarea imaginilor în formatul solicitat de *Blackboard*;
- o imprimantă;

Pentru studiu și documentare cu ajutorul calculatorului sunt necesare:

- a. crearea fondului de materiale didactice referitoare la literatura română, realizate pe suport magnetic;
- b. studiarea paginilor de site pentru documentare, în cazul unui scriitor.

Student: *Practic, cum se realizează o aplicație referitoare la documentarea on-line?*

Profesor: „*Un proiect ambițios este întotdeauna de învidiat și cine se încumetă ar trebui admirat. CD-ul „Literatura română”, lansat de Editura Litera, este un astfel de proiect care include 106 volume cu table cronologice și aprecieri critice, ce însumează peste 35.000 de pagini extrem de folositoare elevilor de-a lungul școlii generale și liceului*” – Dan Iancu, redactor principal, *PC Magazine*. Acest CD a fost realizat în conformitate cu programa școlară din România și este avizat de Ministerul Educației. „Literatura Română” 3.0 este o bibliotecă de 106 volume integrale, cu table cronologice și aprecieri critice. Peste 35.000 de pagini de literatură. Se poate realiza o căutare după autor, titlu după sau cuvinte-cheie (nume de personaje, citate etc.) sau după gen: proză, poezie, dramaturgie. Pe acest Cd-rom mai există și versiunea demo a colecției „Mari Dicționare electronice ale limbii române” (5 dicționare) și a cd-ului de Teste de bacalaureat și capacitate. Concordanța tematică între „Literatura Română” 3.0 și programa școlară. Marii clasici ai literaturii române, precum Eminescu, Creangă, I.L. Caragiale, Maiorescu, Slavici, Bacovia, Barbu și Călinescu se studiază obligatoriu în clasa a X-a. Programa sugerează să se acorde atenție în măsura

Student: *Există și o altă abordare a predării on-line a unui scriitor?*

Profesor: O altă de abordare a predării on-line a unui scriitor se referă la aplicarea unitară a unui algoritm structural pentru textele literare aparținând unui anumit gen sau unei anumite specii. De exemplu, pentru textele în proză aparținând unui scriitor precum Mircea Eliade:

- a. perspectiva narativă;
- b. structura compozițională a textului;
- c. subiectul și momentele acestuia;
- d. caracterizarea personajelor;
- e. elemente stilistice tipice perioadei sau curentului literar;
- f. încadrarea opereii în contextul creației autorului;
- g. concepția artistică a autorului;

h. interpretări critice. Într-un curs on-line răspunsurile la aceste probleme unitar abordate ar trebui să cuprindă trimiteri către textele deja tipărite (cursuri, sinteze, programe).

Redactarea, problema de bază în cazul studiului istoriei literaturii române ar putea porni de la analiza referatelor, de la familiarizarea studenților cu structura și construcția textelor academice, cu scrierea științifică creativă.

Pentru analizarea discursului și familiarizarea cu exprimarea orală și cu prezentarea biografiei sau a opereii scriitorului, se pot realiza linkuri cu filme selectate din emisiunile literare ale TVRM.

CULEGEREA ȘI VERIFICAREA CONȚINUTULUI ȘTIINȚIFIC

Student: *Unde se culeg materialele?*

Profesor: Fiecare departament al Universității (Facultatea, Editura, Departamentul învățământ al TVRM

și Biblioteca) ar trebui să își culegă și să își corecteze textele ce compun materialul pentru cursul on-line.

Student: *Cine reunește și verifică conținutul științific al materialului selectat?*

Profesor: Catedra de specialitate ar trebui să verifice

CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC al cursului on-line.

INTRODUCEREA CURSULUI ÎN BAZA DE DATE A UNIVERSITĂȚII

Student: *Cine introduce materialele definitive în baza de date existentă pe serverul Universității?*

Profesor: Introducerea datelor în formatul final redactat ar trebui realizată în cadrul departamentului informatic de către un operator specializat, o verigă de legătură între departamentele implicate în

acest proiect, o persoană care cunoaște programul Blackboard Academic Suite și care poate prelucra rapid documente Word, documente audio-video, arhive etc., conform proiectului stabilit.

UTILIZAREA CURSULUI ON-LINE

Student: *Cum folosim cursul on-line?*

Profesor: Computerul este un ansamblu de instrumente care îl ajută pe student să folosească efectiv limba română și să evalueze modul în care ea a fost folosită de către unii dintre cei mai valoroși exponenți ai săi, scriitorii.

Programele de procesare a textelor oferă posibilitatea de a scrie corect în limba respectivă. Verificatorul ortografic (Spell Checker) atrage atenția când se produc greșeli de ortografie. El îl ajută pe cel care scrie să folosească cu încredere cuvintele unei limbi, cu multe înțelesuri, cuvinte lungi. Majoritatea procesoarelor de texte se vând împreună cu un dicționar de bază și cu un verificator gramatical. Există și verificatoare gramaticale de stil (Grammar Checker și Style Writer).

Pentru engleza britanică există câteva dicționare electronice excelente: The Oxford English Dictionary, transpus pe CD. Mai există și alte două dicționare: The Concise English Dictionary și The Oxford Thesaurus împreună cu The Oxford Dictionary for Quotations (Dicționarul de citate) și The Oxford Dictionary of Modern Quotations (Dicționarul de citate moderne).

Citirea unui număr mare de lucrări scrise de autori diferiți,

ortoepică și în privința punctuației, conform normelor academice în vigoare, prin mijlocirea corectării unor texte în format electronic.

Având în vedere faptul că, deocamdată, prin mijlocirea calculatorului nu se poate face automat evaluarea textelor și că tot profesorul este cel care citește și evaluează referate, eseuri, micromonografii realizate de studenți, un curs on-line ar trebui să aibă în vedere atât sarcinile de învățare (lectură, orientare bibliografică), cât și pe cele de redactare. Principala țință pedagogică a unui curs on-line ar trebui să fie evitarea clișeeilor, evitarea situațiilor de memorizare mecanică, neselectivă, nesistematică a informațiilor și reproducerea acestora cuvânt cu cuvânt. Studenții ar trebui să își dezvolte capacitatea de a prelucra informațiile, de a pune întrebări și de a răspunde la întrebările formulate. De exemplu în cazul lui Mircea Eliade, studenții ar putea fi orientați prin întrebări să citească anumite texte pentru a putea răspunde la întrebările formulate:

- Când și unde a trăit Mircea Eliade?
- Ce limbi străine cunoștea Mircea Eliade?
- Cum se numește lucrearea de doctorat a lui Mircea Eliade?
- Când a început să predea Mircea Eliade istoria religiilor în America?
- Cui îi aparține aprecierea „câtă autenticitate atâtă originalitate”, cu privire la romanele lui Mircea Eliade și cum se numește lucrearea?

Concepția euristică a sarcinilor de învățare, prin formularea unor întrebări orientative ar putea fi o soluție în acest sens.

O haretistă de Premiul I

La Sesiunea de comunicări ale cercurilor științifice studențești de la Sibiu, haretista *Denis Șerban Cernat* a obținut Premiul I.

DENIS ȘERBAN CERNAT – născută la data de 9 martie 1990 la Brașov, este absolventă a prestigiosului **Colegiu Național Dr. Ioan Meșotă** din Brașov, obținând media de absolvire 9,52 și media examenului de Bacalaureat 9,53. Este studentă în cadrul **Universității Spiru Haret**, la **Facultatea de Științe Juridice și Administrative**, specializarea Drept și la **Facultatea de Psihologie-Pedagogie**, specializarea Psihologie, cursuri de zi.

- Cum ai aflat de Sesiunea de comunicări ale cercurilor științifice studențești și care a fost numărul studenților participanți?

- În urma rezultatelor la învățătură și a faptului că am obținut Premiul I la Sesiunea de comunicări științifice ale studenților organizată în 2009 de către Facultatea de Științe Juridice și Administrative Brașov, dar și datorită activității desfășurate în cadrul cercurilor științifice din facultate, domnul cancelar conf. univ. dr. Iuliu Ștefu m-a informat de această sesiune de comunicări științifice. La secțiunea la care am participat, au fost selecționați și s-au prezentat 43 de studenți de vârste diferite, din centre universitare de stat și particulare de prestigiu din România.

- Ne poți enumera câteva dintre aceste universități, respectiv alți invitați prezenți la această manifestare?

- Așa cum am precizat, la această sesiune de comunicări științifice au fost selecționați, la secțiunea la care am participat eu, studenți din mai multe centre universitare din țară, și anume: *Universitatea București*, *Universitatea Babeș-Bolyai* din Cluj-Napoca, *Universitatea Lucian Blaga* din Sibiu, *Academia Forțelor Terestre Nicolae Bălcescu* din Sibiu, *Universitatea 1 Decembrie 1918* din Alba Iulia, *Universitatea Alma Mater* din Sibiu, *Universitatea Nicolae Titulescu* din București. La întreaga sesiune au fost prezenți participanți și de la alte universități precum: *Universitatea Valahia Târgoviște*, *Universitatea Alexandru Ioan Cuza Iași*, *Universitatea Transilvania Brașov*, *Scoala Națională de Studii Politice și Administrative București*, *Universitatea din Oradea*, *Universitatea din Craiova*, *Universitatea Dinărea de Jos* din Galați, *Universitatea Constantin Brâncuși* Târgu Jiu, *Universitatea Eftimie Murgu*, Reșița. Ca invitați au mai participat cadre didactice universitare de renume, primari din diverse localități, reprezentanți ai unor biblioteci și muzee din Sibiu, Alba Iulia, Satu Mare, Hunedoara, reprezentanți ai unor colegii naționale de elită din diferite județe ale țării.

- Lucrarea ta a fost apreciată favorabil încă de la început, de când ai trimis rezumatul. Care a fost reacția publicului prezent după susținerea ei și care a fost opinia comisiei de evaluare a sesiunii?

- După prezentare, având în vedere tema lucrării, „Women’s Juridical Condition between the European Democracy and the Islamic Doctrine” (Condiția juridică a femeii – între democrațismul european și doctrina islamică), mi s-au adresat numeroase întrebări atât de către cei din comisie, cât și de către participanții la sesiune. De asemenea, am oferit câte un exemplar din lucrarea mea fiecărui cadru didactic din comisie, coperta fiind concepută și realizată de mine. La finalul sesiunii de comunicări, în cadrul festiv, s-au reunit participanții de la toate secțiunile și au fost decernate premiile de către domnul rector al Universității *Alma Mater* Sibiu, prof. univ. dr. ing. ec. Nicolae Georgescu. Decernarea premiilor a început cu acordarea **PREMIULUI I „studenței Șerban Cernat Denis, din cadrul Universității Spiru Haret, Centrul Brașov”** !.

- Sunt convinsă că participarea la această sesiune de comunicări, pe lângă succesul deosebit pe care l-ai obținut, a reprezentat și o excelentă sursă de informare în domeniul în care te pregătești. Ce teme li-au atras atenția?

- Lucrările prezentate au fost deosebit de interesante, menționez câteva dintre ele, care m-au impresionat în mod deosebit: *Caenza în dreptul privat, studiu de doctrină și jurisprudență; Sociologia și integrarea europeană. Judecatorul de cameră preliminară; Arestul la domiciliu-prevedere a noului Cod de procedură penală; Mișcări antiglobalizare; Fenomenul de încălzire globală, o problemă de educație, de drept și de responsabilitate a tuturor; Importanța aplicării în practică a cetățeniei europene; Instrumentele democrației semi-directe*. Aș dori să mulțumesc cadrelor didactice din cadrul Facultății de Științe Juridice și Administrative Brașov, în mod deosebit domnului decan prof. univ. dr. Gheorghe Babonea, domnului prodecan prof. univ. dr. Ioan Vlad, domnului cancelar conf. univ. dr. Ioan Ștefu , doamnei conf. univ. dr. Iliana Savu, d-mei lect. univ. dr. Claudia Șerban Cernat, doamnei lect. univ. drd. Ana Munteanu (profesor de limba engleză). Vreau să mulțumesc, de asemenea, părinților mei, care au fost alături de mine, inclusiv la Sibiu, și care de mică m-au învățat să mă aplec spre studiu și au inoculat în mine dragostea față de științele juridice și, nu în ultimul rând, vreau să mulțumesc personalului auxiliar din Centrul Brașov și colegilor mei care m-au încurajat și m-au susținut pe toată perioada sesiunii de comunicări (chiar dacă erau la distanță!) și m-au primit cu deosebită căldură la întoarcere, la fel de bucuroși și emoționați ca și mine, de parcă victoria mea era și a lor. De fapt, aveau dreptate: victoria era a întregii Universități *Spiru Haret*.

Gabriela SÂRBU

Sesiunea — un test al înaltelor exigențe

Facultatea de Limba și Literatura Română

Non scholae, sed vitae discimus

Prof. univ. dr. Ion Dodu BĂLAN,
șeful Catedrei de Limba și Literatura Română

În cadrul mai multor ședințe ale Consiliului Facultății de Limba și Literatura Română și ale Catedrei de Filologie, a fost analizată pregătirea sesiunilor de examene, din perspectiva unor cerințe esențiale ale pedagogiei moderne, dar și din perspectiva nevoilor societății. În acest sens, s-au revăzut programele analitice la toate disciplinele și s-au înlăturat repetițiile, suprapunerile și informațiile excesive, căutându-se în același timp mijloace pentru dezvoltarea gândirii aplicate la obiect a studenților.

În procesul educativ, în discuțiile cu studenții, s-a subliniat că o temeinică pregătire a examenelor de către ei începe din prima zi de școală; pe de altă parte, cadrele didactice au constatat faptul că *studenții trebuie „învățați” cum să „învețe”*: creator, nu papagalicește, ținându-se cont de sfatul lui Seneca, valabil și astăzi – *Non scholae, sed vitae discimus*. Așadar, învățăm pentru viață, nu pentru școală, învățăm să fim utili societății, lucrurilor unde ne vom exersa profesionea, ca absolvenți de filologie: instituție de învățământ, redacție de ziar, de radio, de televiziune etc.

În acest scop, s-au pregătit pentru tipar cursuri noi, materiale noi, de actualitate, utile pentru seminare. De asemenea, cadrelor didactice – în mod deosebit titularilor de disciplină – li s-a atras

atenția că este obligatoriu să ofere consultații și prin intermediul postului de televiziune *România de Măine* (TVRM).

Tot ca o pregătire pentru examene, pentru extinderea și pentru aprofundarea orizontului de cunoștințe al studenților, s-au luat măsuri în vederea integrării lor în munca de cercetare științifică. Măsuri s-au luat și în vederea pregătirii practicii pedagogice a studenților, rezultatul fiind obținerea de calificative foarte bune de către aceștia.

La susținerea efectivă a examenelor – cu mijloace moderne – au participat sistematic profesorii de specialitatea respectivă, care au vegheat ca totul să se desfășoare corect, în ordine și disciplină necesară. Se poate spune că studenții – la examenele desfășurate până în prezent – s-au prezentat bine pregătiți, obținând, în general, note bune și foarte bune.

Examelele din această sesiune au constituit, pentru majoritatea studenților, și o serioasă autoevaluare, ei având posibilitatea unei autoaprecieri la orele de consultații, riguros programate. Firește, fiecare disciplină are specificul ei pentru verificarea cunoștințelor studenților și, în această direcție, examenele din acest semestru ne sugerează să încercăm îmbunătățiri.

Rezultatele examenelor arată limpede, pentru oricine, că

studenții Universității *Spiru Haret* au foarte bune condiții de pregătire, beneficiind de materiale didactice, de tratate și de cursuri puse la dispoziție de profesorii lor – tipărite la Editura *Fundației România de Măine* –, beneficiind, de asemenea, de articole de specialitate publicate în săptămânalul *Opinia națională*, precum și de lecții ținute la TVRM.

S-a afirmat, pe bună dreptate, despre climat, despre atmosfera de lucru dintr-o instituție că reprezintă o forță, un stimulent exemplar pentru muncă. Mulți studenți ne-au declarat că au avut parte, la examene, de un asemenea climat, care a schimbat în bine raporturile dintre student și profesor.

Considerăm că examenele nu constituie o loterie sau un teren minat; dimpotrivă, ele solicită pregătire, dar și gândire originală. Ne propunem să continuăm pe această cale, oferind însă mai mult material studenților; ne gândim, de pildă, la dicționare tematice, la antologii de texte esențiale, la creștomatii ușor de cercetat, întrucât multe dintre biblioteci, din nefericire, nu se mai aprovizionează cu carte, iar unele cărți vechi – foarte necesare – nu se reeditează sub o formă accesibilă financiar.

În concluzie, examenele se arată a fi o formă fructuoasă de colaborare, de îmbogățire, de înnoire a activității studenților și profesorilor din Facultatea de Limba și Literatura Română.

La Facultatea de Management Financiar–Contabil

București m-am așezat la rând alături de toți studenții pentru a observa și a surprinde cele mai veritabile trăiri. Testul începuse deja la ora 13,00 și erau așteptați să iasă primii studenți, pentru a da detalii cu privire la examenul la *Bazele informaticii*, căci, trebuie să menționez, acest examen este susținut de studenții de la specializarea *management*. Emoțiile sunt foarte mari pe hol, așa cum imi inchipui că sunt și înăuntru. Timpul se scurge foarte încet și, pentru cei ce așteaptă, cele 20 de minute par o veșnicie. Dar nu e deloc așa, spun eu, ochiul obiectiv, căci nu trece mult și primii studenți ies din sala de examen. Sunt întâmpinați de colegii lor și „agasați” cu întrebările, deja banale. „Cum a fost?”, „Ce punctaj?”, „Ce întrebări?”, „A fost greu?” ș.a.m.d. Acum încep să observ că sunt privită de colegii mei puțin suspect, cred că și-au dat seama că nu sunt de-a lor, dar mă pierd din nou în mulțime și privesc. E plăcută imaginea, studenții ies zâmbind din

doar să privești. De aceea am cerut și o părere autorizată. Doamna profesor universitar doctor Doina Fusaru mi-a vorbit despre faptul că examenele decurg în mod normal și firesc, „nu a fost sesizat niciun fel de incident, iar studenții primesc răsplata muncii lor, a pregătirii”.

La **Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice**

examen, colegii îi așteaptă, îi felicită, foarte puțini au ieșit dezamăgiți, semn că cei mai mulți s-au pregătit pentru acest examen.

La Facultatea de Finanțe și Bănci

aceleași fețe ușor timorate, alți studenți așteaptă ora examenului. Fără întârzieri, primii sunt invitați să intre în sală. Se dau examen la *Informatica de gestiune limbaje (limbaje de programare)*.

Acestea sunt date surprinse de mine, care pot fi verificate în perioada examenelor. Este nevoie

s-au ținut, în ultima săptămână de cursuri, colocviile la limbile străine, franceză și engleză, și la comunicare orală. Studenții au fost nevoiți să aleagă una dintre cele două opționale pentru a susține examenul. Alegerile erau deja făcute, studenții frecventând tot semestrul cursul care le-a plăcut cel mai mult. Despre acest subiect am vorbit cu Mădălina Liesandru, „Ce ai ales, care dintre cele două opționale te-a atras mai mult?” „Franceză, bineînțeles. Franceza

imi place și am studiat-o și în liceu, așa că nu aș fi putut să aleg altceva; oricât de mult mi-ar plăcea să încerc lucruri noi, uneori este necesar să fii realist.” „Și cum ți s-au părut grilele?” „Acceptabile, chiar ușoare. Chiar profesoara de la curs ne-a explicat de ce sunt așa de ușoare. Se presupune că franceza, în comparație cu engleza, nu este la fel de utilizată, de aceea este necesară o recapitulare sau, mai bine zis, o fixare a cunoștințelor; astfel, primul semestru este la nivelul de începător. Lucrul acesta m-a avantajat și pe mine și pe colegii mei. Am obținut punctaje foarte mari.” „Și cum a decurs examenul, fiind primul, ai avut emoții?” „Nu știam la ce să mă aștept, așa că am încercat să mă liniștesc și să mă încurajez singură. Nu au existat probleme, nici eu și nici colegele mele nu am întâmpinat dificultăți. În sala de examen a fost liniște, de începător. Doamna profesoară, lector univ. dr. Alina Boboc, ne-a supravegheat.” „Ce alte examene ai mai susținut?” „Luni am avut examen la

Introducere în mass-media. Am fost supravegheați de profesoara de la seminar, doamna Maria Cernat. Acela a fost puțin mai dificil, dar am reușit să îl trec cu bine. În ceea ce privește eventuale incidente, nu au fost probleme. Am noroc că am niște colegi foarte disciplinați.

Corina GHIGA,
studentă anul I,
Facultatea de Jurnalism,
Comunicare și Relații Publice

Facultatea de Teatru

Mai bună dezvoltare a potențialului creativ al studenților

Lector univ. dr. George GRIGORE,
cancelarul Facultății de Teatru

La Facultatea de Teatru, actuala sesiune de examene a stat sub semnul unei calități superioare, fiind marcată de preocuparea tuturor cadrelor didactice pentru o mai bună dezvoltare a potențialului creativ al studenților, aflat în concordanță cu exigențele unui învățământ modern.

Repertoriul teatral din care a fost făcută selecția pentru pregătirea examenelor vocaționale a fost lărgit, adăugându-se clasicele opere dramatice cunoscute opere contemporane, pentru o mai bună înțelegere de către studenți a situațiilor scenice și a caracterelor dramatice, operele actuale fiind mult mai apropiate de nivelul lor de înțelegere, mai modern și monden.

Fiind o facultate vocațională avem un contact aproape permanent în relația profesor – student. De mare ajutor ne este aparatura și dotările din laborator audio – video, pe care o folosim pentru vizionări și exemplificări în cadrul orelor de curs, la specializările „Arta actorului de film” și „Istoria culturii și civilizațiilor”.

Studenții noștri, aflați sub îndrumarea cadrelor didactice, experimentează managementul propriei cariere, prin înființarea de trupe particulare de teatru ce activează în spații și în situații neconvenționale. În spațiul virtual al internetului, ei își anunță producțiile proprii, cât și părerile despre evenimentele culturale ale momentului. Trupe precum: „Teatru pentru puțini” (sau „Niște copii care se joacă în pod”), „Al Nostrum”, „Oblig”, „Arca lui Nae” sunt prezente pe internet, dar și în viața teatrală a Cetății lui Bucur, și nu

numai aici. Ei activează, de asemenea, în cadrul Cercurilor de Cercetare Științifică și Creație Teatrală ale studenților și masteranzilor, cele mai importante teme de cercetare fiind prezentate în cadrul Sesiunii de comunicări științifice ale studenților, masteranzilor și cadrelor didactice de la Facultatea de Teatru, unele fiind și premiate.

Pentru accentuarea caracterului aplicativ al pregătirii studentului – actor am încurajat colaborarea cu teatrele profesioniste din București și din țară. Avem studenți și masteranzi care activează în calitate de colaboratori la Teatrul Metropolis, Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu”, Teatrul de Comedie, Teatrul Mic, Teatrul „Toma Caragiu” din Ploiești, Teatrul „Al Davila” din Pitești, Teatrul „Tony Bulandra” din Târgoviște, și, nu în ultimul rând, Teatrul „Masca”, cu care avem o colaborare mai specială prin amabilitatea domnului director Mihai Mălaimare. La acest teatru, actorii noștri au apărut în distribuția următoarelor spectacole: „Actorii”, „Măturătoarele”, „Gemenii îndrăgostiți”, „Regele Cerb”, „Slugă la doi stăpâni”, „Ghetto Blaster”.

Problema apariției și modernizării cursurilor necesare studenților în procesul educațional este una actuală și necesară. Vom grăbi verificarea și validarea de către Consiliul facultății a tuturor cursurilor ce au fost predate de către cadrele didactice și vom face toate demersurile necesare pentru a putea fi publicate.

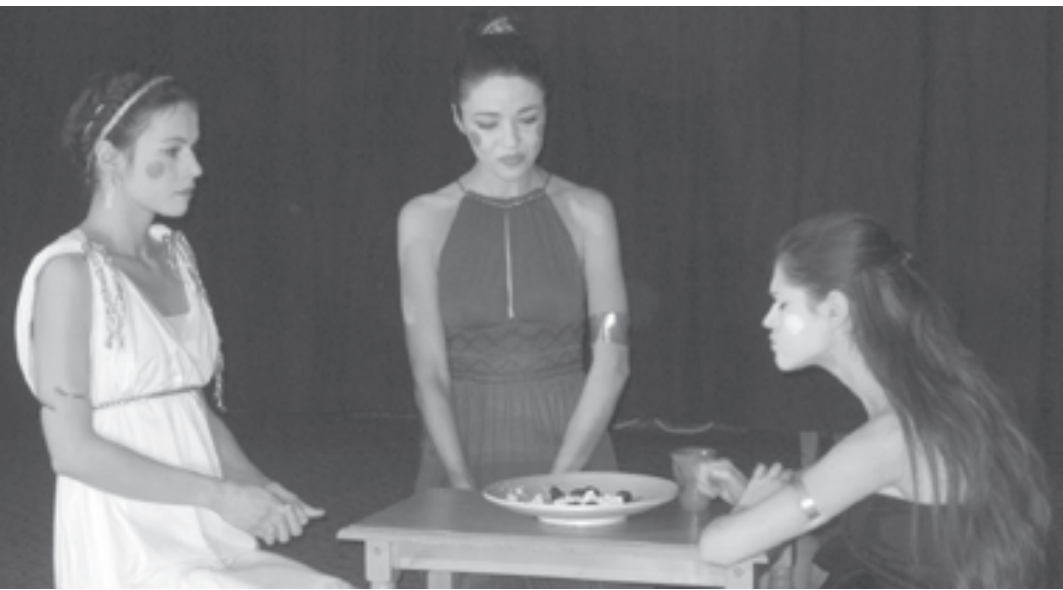
În procesul de evaluare a studenților, pentru asigurarea unei

calități deosebite a notării acestora, s-a hotărât ca și cercetarea științifică să fie notată, încurajându-se, astfel, dezvoltarea acesteia laturi a studiului, pe lângă procesul educațional normal.

Studenții de la Facultatea de Teatru pot avea acces pe scenele teatrelor profesioniste, pe platourile de filmare sau de televiziune numai dacă sunt pregătiți moral, fizic și spiritual pentru a face față competiției acerbe și a disciplinei din acest domeniu. Tot ceea ce fac profesorii lor în cadrul facultății este să le întindă o mână de ajutor, să le cizezeze talentul și să-i învețe să se descurce în „jungle” din mass-media actuală. Numai printr-un bun management al propriei cariere vor atinge standingurile ce se cer pentru a sta la masa învingătorilor. Fiecare zi poate fi ziua norocoasă când vei primi marile rol ce îți va schimba viața. Trebuie să fii permanent la linia de „Start”, gata de cursă.

Studenții noștri și absolvenții Facultății de Teatru pot fi văzuți în producțiile PRO TV („State de România”, „La Bloc”), ACASĂ TV („Regina”, „Inimă de Țigan”, „Aniela”), PRIMA TV („Trăzniți în NATO”), NAȚIONAL TV („Baronii”), cât și în spoturi publicitare și clipuri video.

Uniunea Europeană – educație și cultură

Prof.univ.dr. Mircea BOULESCU
Lector univ.drd. Liana GĂDĂU

Categorii și domenii de competență atribuite Uniunii Europene

Uniunea Europeană se întemeiază pe Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ambele având aceeași valoare juridică. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stabilește domeniile, limitele și condițiile exercitării competențelor sale.

Tratatule atribuie Uniunii Europene următoarele categorii și domenii de competență:

a) *competență exclusivă într-un domeniu determinat*. În acest caz, numai Uniunea poate legisla și adopta acte cu forță juridică obligatorie, statele membre putând să facă acest lucru numai în cazul în care sunt abilitate de Uniune sau pentru punerea în aplicare a actelor Uniunii.

Competența Uniunii este exclusivă în următoarele domenii: – uniunea vamală; – stabilirea normelor privind concurența necesară funcționării pieței interne;

– politica monetară pentru statele membre a căror monedă este euro; – conservarea resurselor biologice ale mării în cadrul politicii comune privind pescuitul; – politica comercială comună.

De asemenea, competența Uniunii este exclusivă în ceea ce privește încheierea unui acord internațional în cazul în care această încheiere este prevăzută de un act legislativ al Uniunii, ori este necesară pentru a permite Uniunii să își exercite competența internă, sau în măsura în care a putea modifica domeniul de aplicare a acestora.

b) *competența partajată cu statele membre într-un domeniu determinat*. În acest domeniu, Uniunea și statele membre pot legisla și adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic. În cazul în care Uniunea desfășoară, în cadrul competențelor partajate, o acțiune într-un anumit domeniu, domeniul de aplicare al exercitării competențelor sale include doar acele elemente care sunt

reglementate de respectivul act al Uniunii și, prin urmare, nu include întregul domeniu.

Statele membre își exercită competența în măsura în care Uniunea:

– nu și-a exercitat competența; – a hotărât să înceteze să-și mai exercite competența.

Competențele partajate între Uniune și statele membre se aplică în următoarele domenii principale:

– piața internă; – politica socială, pentru aspectele definite în Tratat; – coeziunea economică, socială și teritorială; – agricultura și pescuitul cu excepția conservării resurselor biologice ale mării;

– mediu; – protecția consumatorului; – transporturile; – rețelele transeuropene; – energie;

– spațiul de libertate, securitate și justiție; – obiectivele comune de securitate în materie de sănătate publică, pentru aspectele definite în Tratat.

În domeniile cercetării, dezvoltării tehnologice și spațiului, Uniunea dispune de competență pentru a desfășura acțiuni și, în special, pentru definirea și punerea în aplicare a programelor, fără ca exercitarea acestei competențe să poată avea ca efect împiedicarea statelor membre de a-și exercita propria competență.

În domeniile cooperării pentru dezvoltare și ajutorului umanitar, Uniunea dispune de competență pentru a întreprinde acțiuni și pentru a duce o politică comună, fără ca exercitarea acestei competențe să poată avea ca efect lipsirea statelor membre de posibilitatea de a-și exercita propria competență.

c) *coordonarea politicilor economice ale statelor membre în cadrul Uniunii*.

În acest scop, Consiliul adoptă măsuri și, în special, orientările generale ale acestor politici.

Statelor membre a căror monedă este euro li se aplică dispoziții speciale.

Uniunea ia măsuri pentru a asigura coordonarea politicilor de ocupare a forței de muncă ale

statelor membre și, în special, prin definirea orientărilor acestor politici.

Uniunea poate adopta inițiative pentru a asigura coordonarea politicilor sociale ale statelor membre.

d) *Uniunea este competentă să desfășoare acțiuni de sprijinire, de coordonare sau de completare a acțiunilor statelor membre*

Prin finalitatea lor europeană, aceste acțiuni au următoarele domenii:

– protecția și îmbunătățirea sănătății umane; – industria; – cultura; – turismul; – educația, formarea profesională, tineretul și sportul;

– protecția civilă;

– cooperarea administrativă.

Cu privire la educație, formarea profesională, tineret și sport:

A. *Uniunea contribuie la dezvoltarea unei educații de calitate, prin încurajarea cooperării dintre statele membre și, în cazul în care este necesar, prin sprijinirea și completarea acțiunilor acestora, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre față de conținutul învățământului și de organizarea sistemului educațional, precum și densitatea lor culturală și lingvistică.*

Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, având în vedere, totodată, caracterul specific, structurile bazate pe voluntariat și funcția socială și educativă a sportului.

Acțiunea Uniunii urmărește:

– să dezvolte dimensiunea europeană a educației și, în special, prin învățarea și răspândirea limbilor statelor membre;

– să favorizeze mobilitatea studenților și a profesorilor, inclusiv prin încurajarea recunoașterii universitare a diplomelor și a perioadelor de studiu;

– să promoveze cooperarea dintre instituțiile de învățământ;

– să dezvolte schimbul de informații și de experiență privind problemele comune sistemelor educaționale din statele membre;

– să favorizeze dezvoltarea schimburilor de tineri și de formatori socio-educativi și să sprijine participarea tinerilor la viața democratică a Europei;

– să încurajeze dezvoltarea educației la distanță;

– să dezvolte dimensiunea europeană a sportului, prin promovarea spiritului de echitate și de deschidere în competițiile sportive și a cooperării între organizațiile cu responsabilități în domeniul sportului, precum și prin protejarea integrității fizice și morale a sportivilor, îndeosebi a celor mai tineri dintre aceștia.

Uniunea și statele membre favorizează cooperarea cu țările terțe și cu organizațiile internaționale care au competențe în domeniul educației și sportului și, în special, cu Consiliul Europei.

Pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate din domeniul privind educația, formarea profesională, tineretul și sportul:

– Parlamentul European și Consiliul adoptă acțiuni de încurajare, cu excepția oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor;

– Consiliul adoptă recomandări, la propunerea Comisiei.

B. *Uniunea pune în aplicare o politică de formare profesională care sprijină și completează acțiunile statelor membre, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre față de conținutul și organizarea formării profesionale.*

Acțiunea Uniunii urmărește:

– să faciliteze adaptarea la transformările industriale, în special prin formarea și reconversia profesională;

– să îmbunătățească formarea profesională inițială și formarea continuă, pentru a facilita inserția și reinserția profesională pe piața forței de muncă;

– să faciliteze accesul la formarea profesională și să favorizeze mobilitatea formatorilor și a persoanelor care urmează un program de formare și, în special, a tinerilor;

– să stimuleze cooperarea în domeniul formării dintre instituțiile de învățământ sau de formare profesională și întreprinderi;

– să dezvolte schimbul de informații și de experiență privind problemele comune sistemelor de formare ale statelor membre.

Uniunea și statele membre favorizează cooperarea cu țările

Facultatea de Geografie și Geografia Turismului

Pași spre cercetarea științifică de excelență

Cancelar, conf. univ. dr. Mădălina-Teodora ANDREI

Facultatea de Geografie a încheiat anul cercetării științifice 2009 cu împliniri și realizări, mai multe decât în anii precedenți, anul 2010 pomind pe baze solide și având posibilitatea de a construi temeinic direcțiile de cercetare propuse. Toate cele trei direcții de cercetare: cercetare fundamentală, cercetare aplicativă, dezvoltare experimentală, care se regăsesc în **Strategia de cercetare de excelență a Universității Spiru Haret pentru perioada 2007-2013 și Strategia de cercetare a facultății**, corespunzătoare aceluiași perioade, au avut acoperire și înglobează cercetarea desfășurată în facultate. Anul trecut, facultatea a beneficiat de câștigarea și finanțarea a trei proiecte în cadrul Planului Național de Cercetare, Programul *Idei*, susținut de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS). Aceste trei contracte de cercetare continuă și în anul curent, ele urmând a se finaliza în 2011. Directorii de proiect ai acestor contracte sunt cadre didactice cu experiență și recunoaștere națională și internațională. Trebuie început cu prof. univ. dr. doc. HC Grigore Posea, prorector și șeful Departamentului Managementul Cercetării Științifice din Universitatea *Spiru Haret*, care coordonează proiectul „Dezvoltarea durabilă, pe calea turismului, în Masivul Ciucas și în împrejurimi”, urmat de prof. univ. dr. Ion Zăvoianu, șeful Catedrei de Geografie fizică, coordonatorul proiectului „Metode de prognoză ale scurgerii de aluviuni în funcție de caracteristicile rocilor și ale solurilor și de modul de utilizare al terenurilor, în bazine reprezentative” și de conf.

univ. dr. Liliana Guran, directorul unui proiect foarte interesant și de actualitate, „Rolul procesului de gentrificare rurală în spațiul românesc”.

Aceste teme de cercetare se înscriu în orientarea strategică a cercetării științifice, având un puternic aspect aplicativ. Ca toate facultățile care aparțin Universității *Spiru Haret*, Facultatea de Geografie și-a propus teme strategice de cercetare, pe care le dezvoltă în cadrul generos al cercetării

științifice. Menționarea acestora poate crea o imagine cât mai apropiată de realitatea cercetării geografice: „Studii privind strategia turismului în România, ca verigă principală a dezvoltării durabile, în etapa actuală” (coordonator: prof. univ. dr. doc. HC Grigore Posea); „Studierea complexă a mediului geografic în contextul dezvoltării durabile și noile aspecte aplicative ale geografiei” (coordonator: prof. univ. dr. Ion Iordan); „Cercetări privind impactul activităților

antropice asupra mediului în contextul de sustenabilitate, în condițiile schimbărilor climatice” (coordonator: prof. univ. dr. Ion Zăvoianu); „Studiu privind relația sistemică mediu – potențial uman, în condițiile crizei economico-financiare, cu privire specială asupra educării și formării forței de muncă” (coordonator: conf. univ. dr. Liliana Guran); „Relația dintre România și Uniunea Europeană – coeziunea teritorială și analiza disparităților geografice” (coordonator: conf. univ. dr. Mădălina-Teodora Andrei).

Activitatea de cercetare este susținută de toate cadrele didactice, prin teme colective și individuale de cercetare, care sunt incluse în strategia de cercetare a facultății. Temele colective aduc, alături de profesori, masteranzi și studenți, fapt benefic pentru formarea viitorilor cercetători și a unor specialiști geografi bine pregătiți. Temele individuale sunt, în marea lor majoritate, părți ale contractelor de cercetare. Nu trebuie uitați doctoranzii, care sunt parte activă și dinamică a cercetării geografice,

prin abordarea originală a studiilor pe care și le-au ales.

Un segment important al cercetării îl constituie manifestările științifice. Facultatea de Geografie este organizatoarea unui simpozion internațional. Anul 2010 marchează cea de-a doua ediție a Simpozionului Internațional „Landscapes: perception, understanding, awarness and action”, cu principalul scop de a face cunoscută întregii lumi geografice noutățile și posibilitățile de cercetare ale facultății. Totodată, are loc un schimb intens de experiență, atât în domeniul didactic, cât și în cel științific. Simpozionul nu se adresează numai cadrelor didactice, specialiștilor în geografie, ci și studenților și masteranzilor. Prima ediție a fost înconunată de succes, având peste 150 de participanți din țară, dar și din străinătate (Albania, Austria, Egipt, Portugalia, Republica Moldova). Anul acesta și-au manifestat intenția de a participa și specialiști din alte țări, pe lângă cele care au participat anul trecut (Franța, Libia, Israel, Spania ș.a.), lista rămânând deschisă, pentru că nu s-au încheiat înscrierile pentru această manifestare, care va avea loc în perioada 16-18 aprilie 2010. De asemenea, cadrele didactice sunt participanți activi, uneori tradiționali, la unele manifestări științifice naționale și internaționale, păstrând permanent contactul cu noutățile și realizările din lumea geografică, dar și din științele adiacente.

În anul 2010, întreg colectivul Facultății de Geografie pășeste cu speranța unui an bogat, din punctul de vedere al cercetării științifice și care să se finalizeze cu cât mai multe realizări.

Facultatea de Teatru

TEATRUL SE REÎNTOARCE LA SALA PALATULUI

Lector univ.dr. George GRIGORE

Proiectul de creație – cercetare, ce s-a dovedit viabil și căruia i s-a dedicat anul 2009, colaborându-se cu studenți din clase diferite ale facultății noastre, dar și cu absolvenți din generațiile anterioare de licențiați, a fost punerea în scenă a spectacolului de teatru „VISUL UNEI NOPTI DE VARĂ” de William Shakespeare.

Totul a fost ca un vis fierbinte de vară...

Spectacolul dezvăluie o viziune regională proprie – aparținând asist.univ. Cristian Toma – modernă și nonconformistă, dar care respectă întocmai cerințele dramaturgului. Adaptat după celebra piesă a lui William Shakespeare, spectacolul urmărește prelucrarea stărilor și personajelor într-un mediu natural.

Teatrul devine o prelungire a naturii, iar ea, natura, devine un personaj în spectacol. Totul se petrece în noaptea unui miez de vară. Marginile dintre real și magie se șterg, lumea reală este controlată de spirite ghiduse, care se amuză pe seama noastră, a muritorilor, dar tot ele sunt și cele care oferă delicii comic. Spiridușul Puck materializează de-a valma visele tulburi ale tuturor personajelor: Regele Theseu și amazoana Hypolita, tinerii îndrăgostiți, care doresc să-și găsească perechea potrivită, și meșesugarii, care se ambiționează să-și demonstreze sensibilitatea, jucând la cuita regală povestea de iubire dintre Pyram și Tysbe.

Muzica, cântecul, acrobazia, dansul și teatrul se întrepătrund până la identificare într-un spectacol în care emoția se naște din gesturi și din

puterea de convingere a actorilor. Dinamismul și poezia mișcării se susțin, amplificându-se, gradat, până în punctul de maximă intensitate a spectacolului și continuă pe aceeași linie până la final. Spectacolul este bazat pe entuziasmul tinerilor care vor să transmită emoția, nu să-și etaleze calitățile actoricești.

„Visul unei nopți de vară” sau „Comedia dragostei”, cum a mai fost numită, este una dintre cele mai poetice și romantice comedii shakespeariene. A fost scrisă, probabil, în 1595 – 1596, pentru a fi jucată cu prilejul unei nunți din lumea nobiliară. Tema fundamentală a piesei este cea a dragostei.

Această temă străbate piesa de la un capăt la celălalt și condiționează acțiunea și conflictele, pentru că „...dragostea este fizică, spirituală, oarbă, nesăbuită, capricioasă, loială, nebunească, sfioasă, adevărată, credincioasă, porumbei și șarpe, nebulie, mister, vrajă, blestem și binecuvântare”, spunea Donald A. Stauffer.

În această fantezie a dragostei, în acest joc liber al imaginației, care devine mai puternică decât realitatea, se derulează trei lumi. Aparent fără legătură între ele, dar prînse în același univers.

Este vorba despre curtea aristocratică, din Atena, universul oamenilor simpli meșteri și tărâmul zânelor, care se află dincolo de hotarele timpului. Lysander și Hermia, Demetrius și Helena sunt protagoniști care ilustrează dragostea în acțiune, trecând de la fericire la suferință și de la împlinire la împlinire.

Îndrăgostiții sunt ca niște dansatori care își schimbă partenerul în mijlocul dansului, sunt ca niște marionete în mâinile duhului Puck, spiridușul nebulatic, zburdalnic și răutăcios, care se amuză de cei pe care îi zăpăcește.

La finalul piesei înțelegem că întâmplările de peste noapte au fost o experiență semnificativă pentru cei interesați, pentru îndrăgostiți, învățându-i câte ceva despre ei înșiși; părăsesc pădurea mai maturi decât atunci când au intrat în ea. Experiența s-a transformat în ceva ce înseamnă statornicie, iar imaginația, visul, iluzia reprezintă, așadar, o formă de cunoaștere.

Încercând să se plaseze cât mai aproape de lumea shakesperiană, regizorul a folosit chiar mijloacele acestei comedii: spațiul deschis al naturii, în speranța că, avându-vă în imediata vecinătate, va putea să vă spună așa: „...Dați-mi toți câte o mână/ Și prieteni buni vom fi.../Într-o altă bună zi,/Vom plăti cum se cuvine/ Gândul voitor de bine.”

Acest spectacol a început prin a fi jucat prin parcurile bucureștene și, datorită calității și energiei creative de care dă dovadă, a ajuns la Sala Mare a Palatului din București.

Locațiile în care s-au desfășurat spectacolele pe parcursul anului 2009 sunt: Parcul Tineretului din București (trei spectacole), orașul Buftea, Studiourile Media Pro din Buftea, Balotești (jud. Ilfov), Căminea, Nucii, Măgurele, Bercești, Afumați, Voluntari, Corbeanca, Otopeni, Tunari, Moara Vlăsiei, Grădiște, Domnești, Copăceni, Ciorogârla și Sala Palatului din București (duminică, 29. 11. 2009).

O echipă bine sudată, care ne propune proiecte îndrăznețe și pentru anul 2010, s-a dovedit a fi „Trupa Cristian Toma”. În planul de spectacole pe acest an se află un turneu deosebit la Târgu Mureș, dar și pregătirea altor spectacole de teatru cu care să ne surprindă în mod plăcut. Așteptăm

cu interes rezultatele acestei colaborări între generații diferite ale absolvenților Facultății de Teatru, între cei care doresc să ducă pe mai departe spiritul mereu viu al artei dramatice românești.

DISTRIBUȚIA SPECTACOLULUI:

THESEU – Mihael CAPĂȚÂNĂ; EGEU – Cristian TOMA; LYSANDER – Silviu DUMITRACHE; DEMETRIUS – Andrei VASILESCU / Andras CONCZI; PHILOSTRAT – Cătălin ASANACHE; QUINCE – Toni DUMITRESCU / Ciprian NEMESIU; SNUG – Ștefania DUMITRU; BOTTOM – Cristian DIONISE; STARVELING – Ioana CIORĂȚĂ; FLUTE – Gabriel SANDU; SNOUT – Marius URSU; HYPOLITA – Claudia CROITORU/Oana IONESCU/Roxana CONDURACHE; HERMIA – Laura MANEA; HELENA – Diana MĂRGULESCU; OBERON – Ovidiu UȘVAT; TITANIA – Roxana CONDURACHE / Oana IONESCU; PUCK – Răzvan TIMIGERIU; FLOAREA DE MĂZĂRICHE – Laura Mihaela NEAGOE; FIR DE PĂIANJEN – Maria DODOC; BOB DE MUȘȚAR – Monica ALEXANDRESCU; MOLIA – Emilia MANEA; ZANA – Raluca GRUMĂZESCU.

DANS ACROBATIC – Mihaela LAZĂR (Miki); MACHIAJ – Ana MOCANU; TRANSPORT – Narcis SOARE; SONORIZAREA – Party MEDIA; REGIA,COREGRAFIA, MIȘCAREA SCENICĂ–Cristian TOMA.

Facultatea de Medicină Veterinară

Un cadru optim pentru o bogată cercetare

Cancelar, conf. univ. dr. Carmen BERGHES

Concepută ca o componentă esențială a procesului instructiv-educativ de formare a unor specialiști capabili să răspundă exigențelor actuale, cercetarea științifică a beneficiat de un cadru organizatoric adecvat, menit să-i confere sporuri de calitate și eficiență.

Astfel, în anul trecut, a fost înființat Centrul de cercetare VETSCIENCE, prin comasarea celor două centre de cercetare, *preclinic* și *clinic*. În centrul de cercetare urmează să se desfășoare ceea ce înseamnă în termeni concreți activitate de cercetare de excelență. În centrul de cercetare activează un număr de 20 de cadre didactice, care au o activitate deosebită, în special desfășurată în cadrul contractelor de cercetare.

Structurate pe teme și subteme, programele de cercetare au fost preluate de cele două catedre – de învățământ preclinic și, respectiv, clinic –, fiind coordonate și monitorizate de șefii de catedră.

Intrucât în anul 2009, din lipsa fondurilor, nu a fost lansată competiția națională de granturi de cercetare, nu au fost propuse proiecte de cercetare noi, care să vizeze accesarea de fonduri naționale, dar au fost propuse și aprobate un număr de șapte proiecte de cercetare cu finanțare privată. În total, au fost în derulare un număr de 10 proiecte de cercetare – două cu finanțare de la buget (aprobat în anii anteriori, unul CEEX și unul CNCSIS) și opt cu finanțare privată. De asemenea, au fost elaborate un număr de două teme de cercetare de excelență și nouă teme de cercetare aplicativă pentru contracte cu terți.

Rezultatele cercetării au fost prezentate, ca de obicei, sub forma comunicărilor susținute în cadrul Sesiunii Științifice a Cadrelor Didactice și Studenților (7 mai 2009), 54 de lucrări științifice (trei rapoarte, 26 de comunicări și 25 de postere), reprezentând interesante teme de dezbateri și de schimb de experiență.

Cadrele didactice participă în mod tradițional și la alte manifestări științifice, în cadrul cărora s-au prezentat 32 de lucrări științifice, din care 24 la manifestări științifice naționale, având comitet internațional, și opt la simpozionale științifice internaționale în străinătate.

Consider că are relevanță pentru cunoașterea activității în acest domeniu faptul că, în anul 2009, au fost publicat un număr de 82 de lucrări științifice (19 internaționale și indexate ISI, 62 în reviste acreditate CNCSIS și una în revista neacreditată). De menționat faptul că majoritatea lucrărilor științifice comunicate și publicate sunt cuprinse în planul de cercetare pentru 2009, plan prevăzut în Strategia de cercetare 2007-2013.

Comparativ cu anii trecuți, activitatea a cunoscut o îmbunătățire substanțială, dacă facem referire la numărul de lucrări prezentate în sesiune, precum și la numărul de lucrări care au fost publicate în volumul nr.10 al *Analelor* facultății. Acest volum, la fel ca și numerele 8 și 9, a cuprins 35 de lucrări publicate integral într-o limbă străină, dintre acestea trei lucrări au fost semnate de personalități științifice din străinătate. În anul 2009, *Analele* Facultății de Medicină Veterinară au fost introduse în categoria publicațiilor acreditate CNCSIS în seria D. În anul 2010, va fi depus dosarul pentru acreditarea *Analelor* și încadrarea acestora într-o categorie superioară C sau B, deoarece punctajul acumulat este semnificativ îmbunătățit față de anul trecut. Facultatea a actualizat și a afișat pe site-ul facultății Strategia proprie de cercetare științifică pe perioada 2007-2013, precum și Planul de cercetare științifică a facultății pentru anul 2010. Pagina de Internet a cercetării științifice este amenajată în cadrul site-ului USH. Ea cuprinde toate informațiile privind evenimentele științifice organizate de facultate, precum și rezumatele și lucrările publicate în *Analele* facultății.

Pentru a putea înscrie *Analele* într-o bază de date internațională s-a înființat un site special al *Analelor*: *Seria de medicină veterinară*, în limba engleză, care poate fi accesat pe pagina web: www.journalvet.ro si www.journalvet.webs.com.

În cadrul facultății există un nucleu numeros de cadre didactice care s-au afirmat în activitatea de cercetare, prin propunerea de proiecte și prin participarea la proiecte aflate în derulare, fie cu finanțare bugetară, fie cu mediu de afaceri, care au obținut calificativul maxim (Dănuț Turcu, Dan Condur, Carmen Berghes, Elena Potecea, Monica Părvu). De asemenea, ca o recunoaștere a valorii, unele cadre didactice au obținut Brevet de invenție OSIM: Violeta Simion, Dan Condur.

Doresc să precizez că, în activitatea de cercetare, an de an sunt implicați tot mai mult studenți, evidențiindu-se dintre aceștia următorii: **Ioana Bazocu, Monica Badea, Mihaela Manu, Florina Manda, Monica Pătrașcă, Anca Cioran, Ioana Aldescu**, care au participat cu lucrări la sesiunea științifică, iar masteranzii Leana Gheanghea și Ioana Aldescu sunt membri în realizarea contractelor de cercetare cu mediu de afaceri.

Facultatea de Limba și Literatura Română – Cenacul studentesc științific și de creație literară

O excelență ambianță pentru șansa unui debut promițător

Așa cum am promis în numărul 494 din 14 decembrie 2009, când revista *Opinia națională* a publicat o succintă relatare privind reuniunea Cenacului studentesc științific și de creație literară de la Facultatea de Limba și Literatura Română, pentru că ne aflăm realmente în fața unor talente autentice, prezentăm lucrările celor doi studenți, și, în mod sintetic, comentariile făcute de dascălii care au participat la reuniune, dând „binecuvântarea” proaspetelor creații literare.

Beneficiind de o excelență organizare de către doamna conf. univ. dr. Miorita GOT, care, la rândul-i a beneficiat de sprijinul decanatului, al colegilor de catedră și chiar al studenților, cenacul a debutat prin lectura unui fragment din romanul *Karinne* al studentului din anul III Bogdan CRISTEA.

A urmat apoi Antonia MIHAIL, studentă în anul II, care a expicat cu convingere de ce a ales pamfletul – prin el se exprimă mai bine, mai realist și este un gen pe placul tuturor.

Este nu doar un cadru, în fond, neprotocolar, ci el exprimă faptul că procesul instructiv-educativ se realizează nu numai prin cursuri, seminarii, ci studenților li se oferă și altceva pentru suflet și pentru spirit – a precizat conf. univ. dr. Valeriu MARINESCU, decanul Facultății de Limba și Literatura Română. Acest cenacul este viabil datorită grăoșii, pasiunii pe care le manifestă doamna profesora Miorita GOT, dar și modului activ cu care studenții, cu înclinații literare, sprijină organizarea acestor întâlniri. În facultate a mai funcționat un astfel de cenacul, dar a avut o viață scurtă. Consider că este benefic faptul că aceste reuniuni au loc în diferite locuri, alese nu întâmplător: în biblioteca facultății, unde, se știe, cărțile ne inspiră, la anumite manifestări, cum a fost simpozionul din martie 2009, dedicat lecturii

de armonizare interculturală. Deși cele două producții culturale sunt diferite ca gen, structură etc., apreciez cu bucurie calitatea lor și-i felicit pentru eforturile depuse.

Vă vorbește un om care și-a cheltuit tinerețea prin cenacuri – de la Universitatea din București, Uniunea Scriitorilor, Casa studențească de cultură – a mărturisit la începutul densei și interesante sale alocuțiuni prof. univ. dr. Ion Dodu BĂLAN.

Realizând o strălucită retrospectivă a istoriei dezvoltării evoluției cenacurilor literare de la noi, importante școli care le-au conferit consistență, sporindu-le eficiența, prof. univ. dr. Ion Dodu BĂLAN a explicat rolul formativ, rolul acestora de instituție culturală, un mic altor purificator, care contribuie la revigorarea vieții culturale și spirituale. Deci, în cadrul lor nu se desfășoară o acțiune gratuită, argumentând prin enumerarea unor mari oameni de cultură care au pus bazele acestor autentice instituții culturale sau care au contribuit la dezvoltarea și perfecționarea activității lor – Slavici, Creangă, Macedonski, T. Vianu, N. Densușianu, Eminescu, T. Arghezi, Z. Stancu, A. Doinaș, N. Labiș, Ana Blandiana, M. Sorescu, N. Stoian și alții alții.

Am urmărit cu interes și emoție episodul tragic, prezentat de studentul Bogdan CRISTEA în *Karinne*, un fragment de roman, cu un limbaj și într-o viziune moderne.

Într-o vreme când la noi pamfletul suportă o regretabilă degradare, mi-a făcut plăcere să ascult pamfletul realizat de studenta Antonia MIHAIL. Îmi îngădui să cred că valoarea pamfletului ar fi câștigat, dacă ar fi fost mai transparent, cu jintă mai exactă, a se vedea pamfletele lui Arghezi – a conchis prof. univ. dr. Ion Dodu BĂLAN.

Apreciind atmosfera creată în acest spațiu, în care cenacul a confirmat resorturile intime ale creației, prof. univ. dr. Valentina CURTICEANU a subliniat adevărul că toate școlile, inclusiv cea de la Târgoviște, au produs mari poeți, prozatori. Cenacurile literare oferă un mediu mai larg de formare și cei care au chemare spre acest domeniu trebuie să persevereze.

Cele două producții literare prezentate aici sunt valoroase pentru creația în sine, pentru faptul că au dovedit că au înțeles că esul are un caracter subiectiv, că pamfletul evoluează sub aspect tipologic și pentru toate acestea îi felicit, sugărându-le să facă cât mai multe lecturi.

Remarcând faptul că generația de astăzi optează pentru literatura de tip subiectiv și social, o formă care să placă, să fie energizantă, nu să facă toată lumea să plângă – a precizat conf. univ. dr. Luiza MARINESCU. După cum se știe, literatura trebuie să dea speranțe, literatura este timpul imaginar – a mai spus domnia sa.

Ne aflăm în fața unor talente artistice, care au șansa de a se dezvolta în cadrul cenacului și eu admir preocupările lor curajoase și le recomand cu căldură să continue, să scrie zilnic.

În felul acesta, sub semnul eminescian, au înțeles să întâmpine membrii Cenacului studentesc științific și de creație literară de la Facultatea de Limba și Literatura Română marea sărbătoare a Nașterii Domnului, dovedind adevărul că dialogul acesta special între studenți cu vocație literară, artistică, cu profesorii lor reprezintă un simplu exercițiu intelectual, ci realmente oferă o altfel de ambianță, decât cea a amfiteatrelor de cultivare și afirmare a acestor preocupări de certă anvergură literară, de relevare a dimensiunii lor spirituale.

Adela DEAC

KARINNE

– fragment de roman –

Bogdan CRISTEA,
student anul III

De multe ori, simt că mă rătăcesc în cuvinte, îmi dau seama că mă exprim prost, spunând o sumedenie de lucruri banale, pe care le văd și le știu, totuși, cu exatitate, dar îmi place să arunc aceste vorbe. Mă gândeam dacă un jurnal intim m-ar fi putut ajuta să îmi limpezesc gândurile, cred că el m-ar fi putut dezmetici din toată această încurcătură a sentimentelor, după ce îl voi reciti. Îmi spuneam în gând, după ce m-am asigurat că iubita mea se adormit „dacă o iubesc”, mi se părea prea devreme, erau două luni, nu ne cunoașteam îndeajuns, dar nu excludeam ideea că există și dragoste la prima vedere, ceea ce mă fascina și mă făcea să devin un bărbat fericit că am asemenea comoară lângă mine. Dar, firește, nu era vorba de dragoste, era o încântare, ceva nou, mi se revelase lângă mine, un alt trup și o altă prezență, nu mai eram obișnuit, probabil, cu asemenea relații, mi se părea că totul decurge foarte bine, totul era pregătit pentru a fierbe aceste sentimente de dragoste, urmând să le savurăm, cu o deosebită

putut închide un ochi, aveam multe nopți în care nu puteam dormi, gândindu-mă dacă îmi va fi sorit să fiu alături de această enigmă pentru tot restul vieții.

...Sunt, uneori, momente în viața mea când clipele parcă își pierd duritatea, nu știu sau poate nu îmi aduc aminte, când au început acele momente petrecute cu Karinne, cum i-au o anumită amplexare, cum se dezlănțuie ca o furtună aprigă peste un oraș. Și, totuși, din minunăția aceea tulbure se desprind cuvinte frumoase, strigate frumos, melodii frumoase ce ni le dedicăm unul altuia, care rămân necontenit prezente în sufletul nostru. Mă oprisem obosit pe la cinci dimineața, ca și cum aș fi ajuns pe neașteptate la capătul puterilor. Rămăsesem pentru câteva minute bune cu ochii ațintiți pe tavanul camerei, aproape fără să respir, parcă ar fi strigat un glas al unui înger, spunându-mi „totul va fi bine, vei vedea”. După acele cuvinte ale acestui înger din viziunea mea, am oftat greu, lăsându-mă moleșit cu capul meu pe capul ei, sărutându-o de bună dimineața pe frunte

...Adormisem, într-un târziu, cu zămbetul pe buze, așteptând în suflet dimineața care își făcuse deja apariția la fereastra camerei noastre...

Yahoo și șmenarii

Antonia MIHAIL,
studentă anul II

N-am înțeles niciodată persoanele care își dublează numele din lista de messenger. De multe ori, am văzut nick-uri de genul „vulpitzik vulpitzik”, evident scris cu „tz” și „k”, scriere în mare vogă de cel puțin cinci ani. Și să știți că există o corelare între dublarea nick-ului și scrierea cu „tz”, „sh”, „k” și altele de acest gen; în primul rând, persoane care folosește astfel de nick-uri este de cele mai multe ori fie o puștoaică („pushtoaik”) de 14 ani, fie o manelistă înrăită, fie o puștoaică manelistă de 14 ani.

Bine, acum e clar că nu toată lumea care folosește pe chat sau mess astfel de scrieri intră în vreuna din categoriile de mai sus, ba chiar foarte mulți dintre prietenii mei și, evident, și subsemnată, folosim „k” în loc de „ca” și alte prescurtări asemănătoare și, slave Domnului, niciunul dintre noi nu e manelist și nu mai avem de mult 14 ani ca să vrem să ne dăm „cool” pe mess. Utilitatea acestui gen de prescurtări pe text chat este evidentă, dacă sunt folosite în mod util și logic.

Dar, totuși... de ce vă dublați numele în ID? Și de ce îl scrieți în toate felurile, de nimeni nu mai înțelege nimic? Adică, nu m-am prins cum te cheamă? Tre’ să-mi repeți ca nu tu uit, sau ce? Să știți că retardată nu-s!

Presa literară a exilului românesc

Contribuții eseistice în revista *Luceafărul*: Mircea Eliade (I)

Prof. univ. dr. Mihaela ALBU

La o întrebare firească a cititorului de astăzi asupra determinării primilor emigranți români (cei ai anilor de după ocupația sovietică și impunerea sistemului comunist în România) de a fonda ziare și reviste am putea răspunde cu mai multe argumente. Toate pot fi găsite în însăși presa exilului, dar și în jurnalele și memoriile celor care au trăit în interiorul aceluï timp și al acelor evenimente. Unul dintre aceștia a fost Neagu Djuvara, iar memoriile sale, *Amintiri din pribegie*, se dezvăluie ca surse importante de informație asupra perioadei respective. Autorul detaliază și explică situația exilaților români din primii ani, precum și faptul că aceștia nu au putut, la vremea respectivă, să aibă acces – publicând ca jurnaliști – în presa țării în care s-au refugiat. Se înțelege astfel, indirect, că un mod de exprimare era absolut necesar și aceasta nu se putea realiza decât prin crearea propriilor mijloace de informare: „... în afara câtorva publicații de extremă dreaptă – care ne făceau mai mult rău decât bine, apărând cauza noastră – generația mea de refugiați politici n-a avut acces la mass-media în Occident timp de zeci de ani.” (v. Neagu Djuvara, *Amintiri din pribegie*, Humanitas, 2009, p. 28). Generația aceasta era formată din mulți oameni politici, dar și din jurnaliști sau scriitori. Și, așa cum am arătat în numerele anterioare, o primă formă de manifestare revuistică în limba română în Occident a constituit-o revista *Luceafărul*, fondată de Virgil Ierunca și Mircea Eliade.

Cum accesul la revista anilor 1948-1949 este astăzi extrem de limitat cititorilor interesați de activitatea literară și jurnalistică a emigrației de după război (și să nu uităm că ea își asumase rolul de continuatoare a valorilor culturii românești interbelice!), vom detalia, în cele ce urmează, contribuția propriu-zisă a celor doi fondatori. Aceștia, după cum am mai specificat, nu și-au pus numele în caseta redacțională, în schimb au făcut mari eforturi pentru a edita revista (se înțelege că acestea erau cele financiare!), contribuind, totodată, la îmbogățirea și înnoblirea sumarului cu creații literare proprii. Astfel, în cele două numere, numele lui Mircea Eliade va apărea frecvent, fie cu studii, fie cu proză scurtă. Ierunca semnează, la rândul său, două eseuri, însă nu sub nume propriu, ci sub pseudonimul Alexandru Andronic, nume de împrumut din opera lui Eliade. Dezvăluirea o va face Monica Lovinescu în memoriile sale intitulate *La apa Vavilonului*, dar, cu siguranță, contemporanii erau la curent atunci cu adevărata identitate a autorului.

Începem prezentarea cu Mircea Eliade. Așa cum am specificat, cel care își va face curând un nume nu numai în Franța, dar și internațional, va publica în precum și a celor franceze, germane ori portugheze, din acest unghi de vedere, analistul merge pe același principiu al bipolarității și identifică cultura românească ca fiind axată pe două coordonate majore – cea reprezentată de Eminescu, pe de o parte, și de Caragiale, pe de altă parte, ori cea care îi are ca exponenți majori pe Hasdeu și Titu Maiorescu, pe Iorga și Lovinescu, sau pe Pârvan (cu varianta Nae Ionescu) și Zarifopol. „Tensiunea între, să spunem, polul *eminescian* (sau iorghist etc.) și polul *caragialesc* (sau lovinescian etc.) este continuă de-a lungul istoriei culturii române moderne. *Eminescienii* reproșează *caragialienilor* cosmopolitismul lor, lipsa lor de rădăcini în plămăda autentic românească („ultimul ocupant fanariot”, îl numea N. Davidescu pe Caragiale), excesul de spirit critic, complexul lor de inferioritate față de civilizația occidentală, absența sentimentului Naturii în opera lor, aplecarea spre

ironie, zeflemea și scepticism, valorificarea realistă și negativă a femeii și a dragostei, mini-malizarea peisajului rural și ridiculizarea obiceiurilor patriarhale etc. *Caragialienii*, dimpotrivă, reproșează *eminescienilor* conservatorismul acestora, viziunea lor romantică a istoriei, valorificarea exagerată a unui trecut și a unor tradiții nu întotdeauna vrednice de laudă, aplecarea către emfază și beția de cuvinte, pseudo-eroismul, mistagogia și patriotismul lor rău înțeles, provincialismul lor spiritual și cultural, atitudinea lor lirică față de Natură, femeie și dragoste etc.” (M. Eliade, *op. cit.*, pp. 22-23). Transpunerea planului caracteriologic uman asupra caracteristicilor opereï literare a fiecăruia dintre reprezentanți creează bipolaritatea antinomică. Aceasta nu înseamnă nicidecum un semn negativ, ci, dimpotrivă, un factor catalizator, regenerativ prin deschidere către universalitate, așa cum va specifica

intreg curentul sămănătorist, Sadoveanu, Cezar Petrescu împărtășesc un asemenea punct de vedere.” (*Ibidem*). Desigur, scriitorii, dar și cititorii pot opta structural către unul sau celălalt pol. Analistul mediază și subliniază că „toate operele cu adevărat universale reprezintă, totodată, geniul specific al unui popor” și își susține argumentația prin exemple, cum ar fi literaturile rusă și scandinavă, acestea fiind impuse pretutindeni „tocmai pentru că reprezintă valori universal umane într-o haină specifică poporului și culturii ruse sau scandinave.” (*Ibidem*, p. 24). În continuare, în argumentație, Eliade coboară firesc la fondul arhaic, la tradițiile populare, la specificul însuși al poporului român și afirmă că și aici, adică „în tradiția noastră”, ca și în cea cultă, „vom regăsi aceeași polaritate antinomică și bipolară.” Astfel, bipolaritatea vine din folclor și mit, Eliade disocind acum cele două ocupații primare majore ale locuitorilor meleagurilor noastre: agricultura și păstoritul. Ideii care își avea ca punct de plecare faptul că „România este o țară eminamente agricolă (și) tot așa cultura populară română este prin excelență creația plugarilor!”, pornind de la Ovid Densusianu, Eliade îi opune realitatea că „o bună parte din poezia populară românească este de inspirație și de structură pastorală.” Raportările nu sunt însă absolutiste, ci se rezumă la cele de strictă evidență. Exclusivismul este combătut chiar prin observația complementarității. Astfel, la „structura spiritualității agricole (care) îngăduie anumite asemănări cu tradiția *eminesciană* și conservatoare, Eliade opune „structura spiritualității pastorale (care) își găsește anumite corespondențe în concepția anti-tradiționalistă și cosmopolită pe care o reprezintă, între alții, Caragiale.” (*Idem*, p. 26). O trimitere anterioară la metafora lui Noica („Păstorii – acești *marinari pe uscat*, cum îi numește Constantin Noica) conduce la ideea că aceștia „au alcătuit din cele mai vechi timpuri o pre-*diaspora* românească”, idee care pregătește partea a doua a studiului. Aici, autorul sugerează indirect motivația abordării temei și aduce discuția în actualitatea istorică, ancorând-o în „momentul tragic pentru întreg continentul european, dar „mai ales pentru neamul românesc (care) a silit zeci de mii de români să se refugieze peste hotarele țării.” (*Idem*, p. 26). După o prezentare a situației tragice a refugiaților care „nu vor fi scutiți de crizele spirituale provocate, mai curând sau mai târziu, de smulgerea din mediul național”, concluzia decurge firesc: „*Diaspora* românească nu este, deci, decât o variantă modernă a transhumanței pastorale.” (*Idem*, p. 27). Și, deși, „nimeni nu poate ghici de pe acum în ce sens se vor orienta creațiile de mâine ale *diasporei* românești (...), ele vor spori valorile tradiției noastre universaliste, nepierzând, prin aceasta, nici autenticitatea lor curat românească, nici locul lor în istoria culturii românești.” (*Idem*, p. 29).

Eliade: „Tensiunea polemică între eminescianism și caragialism va continua să existe încă multă vreme de aici înainte, nutrid astfel spiritua-litatea românească, apărând-o de formalism și păstrând-o deschisă în fața istoriei.” (*Idem*, p. 23). Mai departe, după fixarea trăsăturilor emblematiche – antinomice și complementare – totodată, analistul va trece spre alte coordonate nu mai puțin specifice culturii noastre, la fel de opuse, dar pe alt plan – de la tendința „omului universal” (ilustrată de Cantemir, Hasdeu, Eminescu, Iorga) la cea „anti-universală, având ca mit central credința într-un „român autentic”, înțeles ca o ființă într-o perfectă simbioză cu mediul său cosmic și social (peisajul și viața arhaică a satului), ființă care, după opinia acestor autohtoniști, și-ar pierde autenticitatea și originalitatea de îndată ce ar fi smulși din matricea ei spirituală. Creangă, Vlahuță,

În direct cu NASA

Să ne prosternăm în fața Soarelui (II) Clubul de la Roma

Între ei, dr. Uwe Moeler, secretar general al Clubului de la Roma, și dr. Michael Straub, despre care aflu că se ocupă cu un proiect privind ...recuperarea energiei din deșerturi!

Or, dacă ingineri nemți se amestecă într-o povestire științifico-fantastică, sunt foarte mari șansele ca povestirea să părăsească realitatea virtuală... Și îl ascult pe invitat cu sufletul la gură.

...Povestea – tehnică – este superbă și demonstrează, încă o dată, că lumea cercetării științifice și a inginerilor are net mai multă imaginație și este clar superioară în IQ lumii politicienilor, a presei și a filosofilor din diverse societăți, care de care mai civile, ocupați până peste cap cu tăiatul firului de păr în patru.

Căci Sahara are, ne spune inginerul german, o suprafață de 8,6 milioane kilometri pătrați, acum complet nefolosiți, căci Soarele ridică temperatura dunelor de nisip la peste 45°C. Noi, cercetătorii, proiectanții și inginerii de la DESERTEC Office, în același timp societate comercială inteligentă și asociație de oameni de treabă, vă cerem – cerem societății planetare – să ne lase la dispoziție 90 600 kilometri pătrați, echivalentul suprafeței Patagoniei, pentru a instala acolo o gigantică **fermă energetică**. Cu cei 1000 de wați pe metrul pătrat dăruii de Soare, cu experiența care deja există (centrale solare în deșertul american Mojave, la Odeillo, în Franța, și Abengoa, în Spania), noi ne simțim capabili să demarăm cel mai mare proiect planetar al vremii noastre. Calculele ne spun, continuă membrul Clubului de la Roma, că pentru a oferi Europei întreaga cantitate de energie electrică de care locuitorii Bătănului Continent au nevoie, nouă ne trebuie doar 15 500 de kilometri pătrați, un carou nisipos pe care îl vom popula cu centrale solare și plăcuțe fotovoltaice. Iar din punct de vedere financiar, ne spune energeticianul Gerry Wolfé, echipa internațională de la consorțiul DESERTEC ar avea nevoie de doar 59 miliarde dolari pentru a pune în funcțiune gigantică uzină solară! Dați-ni-i, și, în 2020, noi vă vom oferi

Bunul simț, încotro oare?

Viața te face să intri mereu în contact cu fel de fel de oameni. Într-o lume a căutării aproape disperate a sinelui nostru, de multe ori, te lovești de nepăsarea și chiar nesimțirea unora.

Cei trecuți de o vârstă, am fost învățați să privim dincolo de „nasul nostru”, adică era o educație în care atenția către cel din jurul tău era precum respirația, nu te lăsa inima de a trece mai departe și a nu-l ajuta, măcar cu o vorbă de bine, pe cel care avea nevoie de tine. Nu mai spun că nu te lăsa inima să deranjezi pe cineva prin ridicarea vocii sau prin gesturi indecente.

Ceea ce spun acum nu este o plângere, este un semnal de alarmă către toți educatorii și părinții, și nu numai: Bunul simț, încotro oare? Sunt pe cale de dispariție cuvintele: „multumesc, vă rog, mă scuzați, pot să vă ajut”. Și, culmea, dispar exact cuvintele după care țănjim fiecare. Le așteptăm de la cei din jur, avem pretenția la ele..., dar oare unde s-au ascuns? Dar chiar ne ocolesc sau ne lasă să acceptăm insolenta, nepăsarea și lipsa de educație a unei părți importante dintre cei tineri?

Da, m-am tot gândit: în jocurile pe calculator, nimeni nu te obligă să spui „multumesc” sau „vă rog frumos”. În jocurile pe calculator nu trebuie să cedezi locul în tramvai unei femei cu un bebeluș în brațe sau unui bătrân în cărje. În jocurile acelea lovești, împuști, crezezi diversivne...totul este permis. Unde să înveți înțerețul să fie blând și generos? Unde să înveți minunea care se numește „bunul simț”?

Povestile, în care cel care făcea o faptă bună era răsplătit pe măsura faptei sale, nu mai sunt la modă. În poveștile actuale, chiar și în desenele animate, au apărut tot felul de luptători, care apăară fel și fel de cauze, care nu sunt ale sufletelor copiilor noștri. Prin ele înveți puterea dominației și obiectivul cel mai des întâlnit este acela de a învinge. A învinge oricum!

Stați liniștiți, nu toate poveștile sunt așa! Am citit și povești minunate. Dar sunt puțini copiii care le simt și care aplică învățăturile lor.

Mai toți vorbim de paranormal. Dar unde este normalul? Ni se strecoară printre degete. Dacă nu avem grijă de educația copiilor noștri, în curând, vom vorbi despre: „multumesc, vă rog, mă scuzați, pot să vă

energia electrică furnizată direct de fotonii trimiși de Soare... Și repetă lozincă lansată de prințul Hassan bin Talal care, aflu acum, este o cugetare a inginerului Gerhard Kries: „**În doar șase ore, deșerturile terestre primesc de la Soare echivalentul energiei pe care întreaga societate umană o consumă într-un an**”. Așadar, să ne prosternăm Soarelui, cum spun ET-ii care ne vizitează planeta în povestea lui Gregory Benford, și astrul nostru ne va da energie pe săturate...

...Bine, îmi zice năucit, dar ce facem noaptea? Și, de la Sahara până în Europa, de la coclaurile cu dune de nisip până la orașe și ținuturi locuite, cum transportăm energia? Sunt acestea întrebări fără răspuns?...

...Nu, nici vorba, aflu de la întâlnirea din vara lui 2008 de la Lindau, Germania, unde 26 de premianți Nobel s-au întâlnit cu 550 de studenți cercetători din lumea largă. Transferul de energie se poate foarte bine face prin tehnologia numită **HVDC** (High Voltage Direct Current, pe românește, transport în curent continuu de înaltă tensiune), iar pentru stocarea energiei, ni se spune, există deja tehnologii verificate, cu randamente rezonabil. Voi reveni la soluțiile prezentate de Nobel-ști mai târziu, acum lăsați-mă să vă descriu cele două procedee prin care ferma energetică solară sahariană ne poate fi de folos nouă, europenilor, și nu numai nouă.

Prima tehnologie este cea a **celulelor fotovoltaice**, pe care straturi de siliciu, dibaci așezate, transformă fotonii razelor de lumină în curent continuu. Este deja o tehnologie cu ceva vechime, există deja pe piață fel de fel de gadget-uri „solare” și sunt deja instalate familiare plăcuțe negre pe acoperisurile caselor și pe diverse panouri în țările cu soare mult, ba chiar și în mai înnorată Germanie, din motive pur educaționale. Dar știm că prin acest procedeu, kilowatt-ora obținută este de câteva ori mai scumpă decât kilowatt-ora furnizată de mizerabilele și murdarele termocentrale funcționând pe bază de cărbune. Cel mai bun randament l-au obținut, până acum, energeticienii de la Sanyo (aproape 23%), dar nici ei nu au reușit să scadă prea mult prețul watt-secunde! Dar poate că, îmi spun acum, „politica verde” a președintelui Barak Obama va face ca și americanii să se alătore cercetătorilor asiatici și să grăbească rentabilizarea celulelor fotovoltaice.

Esentială este însă a doua tehnologie din ferma energetică a deșertului, **uzina solară**. Verificată și răsverificată, cu rezultate car bune (Odeillo, Franța, cea din deșertul american Mojave, de 550 megawati), uzina energetică solară, ce se va instala până peste peisajul civilizației noastre, arată ca o combinație de oglinzi, cazane și turbine generatoare de curent electric. Procedul este relativ simplu: oglinzi solare dispuse în cercuri concentrice focalizează razele Soarelui pe un cazan cilindric umplut cu apă; fierbând, apa eliberează vapori sub presiune, care vapori, la ieșirea din cazan, învârt o turbină-rotor; învârtându-ne în statorul energizat, turbina produce curent electric, conform legilor fizicii; recuperat și transformat în curent continuu, va fi trimis la consumatori, în jurul uzinei (și aici multe proiecte de dezvoltare se vor ivi, veți vedea...) sau departe, departe...

...Nu există deci întrebări fără răspuns. Trebuie doar să acceptăm, cu toții, că merită să ne adorăm Soarele. Și să luăm, nu-i așa, deciziile politice care se impun – nu ținând cont doar de „zeul Profit”, ci și de curătenia planetei, pe care vor trăi urmașii urmașilor noștri.

Alexandru MIRONOV

Reflecții săptămânale

În absența lui Făt Frumos

A fost odată ca niciodată un zmeu falnic și fioros care trăia liniștit la mrginea mării. Într-o zi se întâlnește la hotarul împărăției cu stăpâna Codrilor de Aramă, temuta Scorpie. Se dușmăneau de vreme lungă și găseau în toate prilej de ceartă.

- Ce zmeu ești tu dacă nîi măcar pe Ileana Cosânzeana nu poți să o răpești? – i-a spus disprețuitor Scorpia.

Zmeul și-a ocărit la rândul său vecina, neluând în seamă vorbele ei. Dar pe nesimțite îndoiala i s-a cuibărit în suflet. Un zmeu fără Ileana Cosânzeana parcă nu ar fi tocmai un zmeu.

Cu buzduganul pe umăr a coborât printre muritori și undeva, într-un colț de lume, a găsit-o pe cea căutată. Fericit i-a promis câte-n lună și-n stele, ducând-o la palat pentru a-i fi soție. În sfârșit, așa dovada că era un zmeu în toată puterea cuvântului.

Alexandru LUCINESCU

Muzica bizantină sau muzica de tradiție bizantină?!

Pr. prof. dr. Marin VELEA

S-a vehiculat, cu aproximativ patruzeci de ani în urmă, ideea că actuala muzică psaltică nu ar fi autentică muzică bizantină, pe care Biserica Ortodoxă Română o păstrează cu sfințenie de aproape două mii de ani în întreaga sa manifestare liturgică și muzicală (parastase, înmormântări, cununii, sfestanii, concerte religioase, concerte de colinde și cântece de stea etc.).

S-a mai vehiculat ideea că muzica acestor manifestări liturgice și muzicale este o muzică de tradiție bizantină și nu autentică muzică bizantină, pe care Biserica Ortodoxă Română o folosește, ci este o muzică impregnată de diverse influențe ale muzicii orientale. Iată ce scrie în acest sens bizantinologul savant Jules Combarieu: „turcii sau, mai just, mahomedanii n-au învățat să cânte popoarele supuse lor, ci din contra, s-au îndreptat spre ele, de la care au învățat și ei a cânta” (Combarieu, Jules, *La musique ses lois, son évolution*, Paris, 1920).

S-a mai vehiculat apoi ideea că transpunerea muzicii psaltice pe notație liniară occidentală ar fi însemnat o trădare a autenticei muzici bizantine. S-a susținut și încă se mai susține ideea că valorificarea superioară a melosului bizantin prin lucrări corale, vocale, simfonice și vocal simfonice, ar însemna înstrăinarea totală a acestor realizări artistice de excepție de trunchiul autentic al vechii muzici bizantine din secolele IX-XVIII.

Privite în ansamblu, aceste supoziții sunt lăudabile și denotă faptul că atât pe muzicologii, cât și pe compozitorii români îi preocupă problema muzicii noastre ortodoxe, a cărei autenticitate este absolut indiscutabilă.

Luate separat, însă, aceste idei urmăresc unul și același scop: actuala muzică psaltică, care se predă în școlile noastre teologice și în Universitatea Națională de Muzică, este o muzică de împrumut, o muzică hibrid „cu totul străină etosului și spiritualității românești” (Moiescu, Titus. *Monodia bizantină în gândirea unor muzicieni români*. Editura Muzicală, București, 1999, pag. 23.) Vom încerca să demonstrăm, în cele ce urmează, că întregul aceastăoj îndreptat pe nedrept împotriva acestui inconfundabil și inimitabil melos tradițional, existent în cărțile liturgice și muzicale transcrise pe notație

160 de ani de la nașterea POETULUI NEPERECHE

Mihai Eminescu — ACTUALITATEA GENIULUI

Românii din afara granițelor țării și unitatea spirituală națională

Oricât l-am admira ca poet pe Mihai Eminescu, și mai multă admirație merită ca gânditor politic

Într-adevăr, uriașa creație științifică și opera sa sunt marcate profund de un patriotism vibrant, cu

noblețea intenției, atât de covârșitoare, intuițiile adânci, în special cele privitoare la unitatea românilor de pretutindeni, la independența poporului nostru, la gesturile necesare pentru conservarea a ceea ce este specific și consacrat prin legile nescrise și adânci sau prin litera și spiritul convențiilor și tratatelor, preocuparea dramatică pentru viitorul României, dragostea pentru omul de rând al poporului său, înțelegerea necesităților vitale ale acestuia și, mai cu seamă, indignarea la vederea spectacolului nepotrivirii grave între acele necesități și falsele soluții oferite de politicienii liberali, dau publicistici eminesciene o forță inegalabilă – afirma Zoe Dumitrescu-Bușulenga, remarcabila exegetă a literaturii eminesciene.

Fascinat de destinul românilor din afara granițelor țării și de unitatea spirituală națională, Mihai Eminescu a consacrat o parte importantă a creației publicistici cunoașterii stării lor, exprimând în fulminante articole, studii riguroase, întemeiate pe documente ale unor cercetători români și străini, care s-au ocupat de etnogeneza poporului nostru, a propriilor constatări și observații, poziția față de demersurile ce vizau deznaționalizarea, cultivau ostilitatea față de aceștia, texte reunite în relevanta lucrare intitulată *Românii din afara granițelor țării și unitatea spirituală națională*.

Din această perspectivă, Eminescu considera că „nu noi suntem stăpâni limbii, ci limba este stăpâna noastră, principiu după care se călăuzește în întreaga sa activitate scriitoricească”. De asemenea, susținea că substratul limbii noastre

este traco-iliric, peste care s-a suprapus latina. Limba română formată într-un spațiu geografic extins este unitară, fapt surprinzător pentru mulți cercetători străini. Existența unei limbi unitare este invocată și ca o mărturie a „preexistenței”, cum spune poetul, a poporului nostru înaintea organizării noastre statale în secolul al XIV-lea.

Eminescu apelează pentru informarea sa sub raport istoric la tratatul lui Eudoxiu Hurmuzachi – *Fragmente zur Geschichte der Rumänen*, și la lucrările unor cercetători străini, îndeosebi germani, care se ocupă de trecutul poporului român. Istoricul bucovinean este fondatorul colecției, ce îi poartă numele, constituită din câteva mii de documente pentru perioada 1218-1818, și care stă la baza istoriografiei noastre naționale. În tratatul său, în cinci volume, prezintă evenimentele istorice petrecute în perioada 1050-1782. Eminescu traduce primul volum la Florești, în Oltenia, în vara anului 1878, și el se tipărește cu titlul *Fragmente din istoria românilor*, la București, în 1879.

„Nu există un stat în Europa orientală – scrie Eminescu în articolul *Românii Peninsulei Balcanice*, publicat în *Timput*, în septembrie 1878 –, nu există o țară de la Adriatică până la Marea Neagră care să nu cuprindă bucăți din naționalitatea noastră. Începând de la ciobanii din Istria, de la morlacii din Bosnia și Erțegovina, găsim pas cu pas fragmentele acestei mari unități etnice în munții Albaniei, în Macedonia și Tesalia, în Pind, ca și în Balcani, în Serbia, în Bulgaria,

în Grecia până sub zidurile Atenei, apoi dincolo de Tisa, începând, în toată regiunea Daciei Traiane până dincolo de Nistru, până aproape de Odesa și de Kiev”.

Cercurile politice grecești au contestat însă cu vehemență prezența românilor în sudul Dunării și au dus o campanie de presă împotriva României, pentru faptul că sprijinea școlile, destul de puține, cu limba de predare română. Eminescu se implică în apărarea românilor din sudul Dunării în această dezbateră publică. Dintre publicațiile grecești cea mai agresivă și mai radicală era *Massager d'Athènes*, care susținea, în mod aberant, că românii n-au existat și nu există în sudul Dunării. Eminescu demontează argumentele acestui ziar în articolul *Presa greacă și românii macedoneni*, publicat în *Timput* în 11 august 1882.

Eminescu subliniază în textul ziarului din Atena „fanteziile etno-cratice” și demonstrează, pe bază de documente, falsificarea grosolană a datelor istorice. Teoreticianul acestor „analogii din lună” este istoricul grec Constantin Paparrigopoulos, autor și de hărți etnografice întocmite în această viziune asupra populațiilor din Balcani.

Alexandru Pencovici, director al serviciului de statistică din România și participant la congresele internaționale de statistică, a întreprins o călătorie în Macedonia, în septembrie 1881 și iunie 1882, și relatează aspecte dramatice ale politicii duse de cercurile oficiale grecești privind deznaționalizarea populației românești, într-o scrisoare publicată în ziarul *Timput*, în 27 august 1882, în care ia atitudine împotriva tezelor susținute de ziarul *Massager d'Athènes*.

Eminescu însoțește scrisoarea cu o prezentare introductivă, intitulată *Macedoromânii*, reproducă în *Telegraful român* și *Gazeta Transilvaniei*, în septembrie 1882. Poetul arată că Al. Pencovici precizează, pe bază de date statistice, că „un popor întreg, aproape egal la număr cu grecii, e supus unui sistem de deznaționalizare din cele mai odioase”.

În acest context, Eminescu remarcă curajul, fermitatea cu care sunt sprijinți românii macedoneni de către Apostol Mărgărit, învățător, inspector al școlilor românești din Imperiul otoman. Activitatea sa este întâmpinată cu ostilitate de cercurile politice grecești. Eminescu preia o relatare din *Journal d'Athènes* și o integrează în articolul său *Apostol Mărgărit*, pe care îl publică în *Timput*, în 5 mai 1883. În această relatare se sublinia că Apostol Mărgărit era un agitator și că fusese pus în lanțuri și întemnițat în închisoarea guvernului. Publicația susținea că el făcea propagandă pentru românizarea „greco-românilor” din Macedonia. Eminescu face trimitere la cercetările lui Franz Miklosich, Wilhelm Tomaschek, Johann Thunmann, care nu puteau fi ignorate de cercurile politice grecești. Eminescu persiflează expresia atribuită românilor. „*Expresia de greco-român* – scrie poetul – e atât de improprie ca și afirmarea că iedul e fiul zimbrului”.

O mare atenție acordă Eminescu, nu întâmplător, evenimentelor din Peninsula Balcanică, care preced Războiul de Independență din 1877-1878. Cronicile sale privind evenimentele de pe front, publicate în *Curierul de*

Iasi, în 1876, se constituie într-un veritabil jurnal al războiului sârbo-muntenegrean împotriva Imperiului otoman. La aceste evenimente au participat, cu siguranță, și românii din sudul Dunării – apreciază poetul.

Mai multe comunități românești din afara spațiului geografic al țării noastre se găseau într-o situație aparte, ca urmare a împărțirii administrative din secolul trecut în această parte a Europei. Eminescu abordează și starea românilor din Banatul Timișoarei, care cuprinde și Voevodina, în articolul intitulat *Situația din Banat*, pe care îl publică în *Timput*, în 14 octombrie 1882.

Eminescu este la fel de intens preocupat și de soarta românilor din Câmpia Tisei, așa cum se desprinde din articolul *Românii Peninsulei Balcanice*, și a celor din nord, mai exact din Maramureș.

Prezența și trăsăturile specifice comunităților românești din Rusia sunt evocate de Eminescu în articolul *Românii Peninsulei Balcanice*, publicat în *Timput*, în 26 septembrie 1878. Poetul îi amintește pe cei de lângă Kiev și Odesa.

Preocupat să pună în lumină legătura cu cultura și limba română a comunităților românești din afara granițelor țării, comunități care au fost deznaționalizate în cursul veacurilor, Eminescu subliniază că un asemenea exemplu oferă *Românii din Moravia*, cărora le-a consacrat un articol, cu acest titlu, în *Curierul de Iasi*, în 3 noiembrie 1876. A demonstrat că românii din Moravia și-au păstrat vechile obiceiuri și portul. Importanța articolului poetului constă în faptul că evocă numele unui preot din Rojnovul morav, dr. Fr. I. Kozeluk,

care a publicat o colecție de cântece populare românești din Moravia, *Kytice z narod pesni morava Vlahov*, tipărită la Praga, în 1874. Un învățător, F. V. Janousek, le-a pus pe note. De altfel, Eminescu revine asupra situației românilor din Moravia în studiul *Se vorbeste că în Consiliu...*, publicat în *Curierul de Iasi*, în noiembrie 1876, în care dezvăluie faptul că aceștia își spuneau „*Woloch*” (români), însă nu mai vorbeau limba română.

În viziunea lui Eminescu, **poporul român este**, indiferent de spațiul geografic în care locuiește, **o unitate etnică prestatală, ce are la bază o limbă comună și o bogată viață spirituală**.

În cuvântarea lui N. Iorga rostită la 16 octombrie 1911, la Galați, sub tulburătorul titlu *Cine este Mihai Eminescu*, cu prilejul dezvelirii statuii poetului nepereche, marele savant, configura, de fapt, în răspunsurile formulate, trăsăturile coplesitoare ale personalității acestuia, având rezonanțe acute în actualitatea societății românești:

„Afirmarea unității românești eterne, groaza de crotropirea străină, care ucide o conștiință, împiedică o desfășurare, sfârșim un viitor, lasă fără îngrijire un trecut, pentru a da în loc jaf și corupție, oriicare ar fi numele crotropitorului, al celui dintâi dintre neamurile de cultură ori a celui din urmă plebi asiatică...”

Cine este Mihai Eminescu?

„Evlavia pentru timpurile de cînste, bărbăție și măsură”.

Sunt adevăruri sacre, ale căror strălucire și semnificații nicicând nu vor putea fi ofilite, valoarea și relevanța lor fiind, de-a pururea, eterne.

Adela DEAC

Românii din jurul României în imagini

Peste codrii Orheiului, valea Culei și a Ichelului, peste satul de baștină Cornova a trecut Istoria, care-și fălăie aripile imense și astăzi peste oamenii care „se află sub vremi”; nu numai în aceste locuri, dar din aceste locuri suntem noi, și de aceea o cunoaștem bine. Vremurile nu conținesc să-i tot pună la încercare pe oameni, adică să le răscolească viețile și sufletele. Vasile Șoimaru a aflat, atunci când vremurile i-au îngăduit, după ce trecuse de prima tinerețe, despre deportările conaționalilor săi, alături de alți zeci de mii, duși în depărtările de surghiun din fosta URSS. Apoi, a avut revelația scrierilor istorice ale lui Nicolae Iorga, C.C. Giurescu, a celor sociologice ale lui Mircea Vulcănescu și Anton Golopenția, a întâlnirilor de suflet cu profesorii Paul Bran și Paul Mihail. Și iarăși, atunci când vremurile i-au îngăduit, și-a propus să facă cunoscut concetățenilor gândurile sale și să-i îmbogățească cu propriile cărți. A alcătuit și a tipărit o monografie a satului său: Cornova [Ed. Museum, 2000], o istorie a neamului său: Neamul Șoimăreștilor [Ed. Prometeu, 2003], un Album liric de mărturii fotografice: Poeme în imagini [Ed. Prometeu, 2004], a inițiat și a publicat *Cugetări* de Mircea Iorga [Ed. Prometeu, 2005], volume cu scrieri inedite de Mircea Vulcănescu [Ed. Prometeu, 2006] și alte multe cărți de specialitate. Deoarece domnul Vasile Șoimaru este doctor în economie, unul dintre întemeietorii Academiei de Studii Economice din Chișinău, a cărei vicerector a fost ani îndelungați, cadru didactic universitar de prestigiu, lucrările sale de specialitate sunt din domeniul științelor economice. Proiectele autor cărți le are pe santier. Dintre aforismele lui Nicolae Iorga, mult i-au devenit principii de activitate. Mi s-a părut că recunosc, în modul de a-și manifesta patriotismul, gândul lui Iorga: „Frăția” sentimentală dintre români trebuie schimbată într-un simț de unitate. Cu toate urmările de solidaritate și muncă-mpreună . L-a influențat decisiv pentru propriile căutări și o altă constatare a lui Nicolae Iorga, care s-a referit la mulțimea românilor viețuitori în afara granițelor statului: „România este o țară înconjurată de români”. După ce cunoscuse, în călătorii numeroase, România de azi, Șoimaru a vrut s-o cunoască și pe cea pe unde românii „nu sunt nicăieri coloniști, venitori, ci pretutindeni unde locuiesc sunt autohtoni, populație nepomenit de veche”. (Mihai Eminescu).

Prof. univ. dr.
Zamfira MIHAIL

Geneza alcătuirii lucrării lui Vasile Șoimaru, *Românii din jurul României în imagini* [Chișinău, Ed. Prometeu, 2008, 272p.], este dintre cele mai incitante. A demarat ca un proiect de lungă durată, dar elaborat de la început în componentele esențiale. A existat o „Idee”, un imbold sufletească al lui Vasile Șoimaru, și anume: nevoia de cunoaștere plenară a tot ce înseamnă suflet românesc în afara granițelor de astăzi ale României. Elementul de control îl constituie limba română, marca identității, în ultimă esență, a unui popor. Detaliile lingvistice își găsesc suport în amintirile autorului care s-a înțeles cu vorbitorii (inclusiv și ai) limbii române sau ale dialectelor ei (istro-română, aromână) în toate locurile în care i-a găsit viețuind pe aceștia..

Proiectul s-a conturat, ca arie de străbătut, de la o etapă la alta, de-a lungul celor cinci ani. A fost urmat întâi itinerariul lui Teodor Burada, cercetător de la sfârșitul secolul al XIX-lea, dar atenția s-a îndreptat spre locurile vizitate de echipa lui Anton Golopenția. Primele întrebări pe care și le-a pus autorul au fost unele de felul „care este punctul cel mai nordic (sau sudic etc.) al așezărilor românești?”, pentru ca, odată

fixate reperele, relațiile interumane stabilite la fața locului să fie cele care au determinat adâncirea și lărgirea investigațiilor. Mai ales adâncimea cunoașterii, cu contacte ad-hoc, urmare a unor împrejurări unice, care nu se pot repeta nici pentru autorul nostru și, oricum, niciodată pentru alți cercetători, și prelungite cu interviuri-confesiuni și legarea unor prietenii pe viață.

Particularitatea esențială este harisma relațiilor umane pe care poate și știe cum să le stabilească Vasile Șoimaru. O totală libertate a dialogului, o încredere pe care o are în interlocutor, căruia îi transferă aceeași încredere în necunoscutul care este chiar el în așezările la care ajungea pentru prima dată. Abordarea directă a celui/alt este o deprindere a omului de la țară care dă oricui bună ziua, cu aerul că se cunosc dintotdeauna. Este abordarea directă a profesorului care stabilește și întreține dialogul cu elevii, cu cei de aceeași generație, dar și cu cei vârstnici, cu cunoscuți sau necunoscuți. Dar, mai ales este abordarea directă a omului sincer, deschis contactului interuman, capabil să impresioneze pe celălalt prin interesul pe care-l poartă limbii pe care acela o vorbește ca și el. Cu întreabarea miraculoasă pe buze: „vorbiți românește ??” găsește răspuns pozitiv sau o negare și, de aici, începe derularea cercetării sale.

I-a trebuit foarte mult curaj pentru a pleca, cu fiecare deplasare, într-un necunoscut plin de primejdii

care se pot ivi (și pe care le-a putut, slavă Domnului, evita) și, mai ales, o perseverență bărbătească de a nu întrerupe sau a micșora ceea ce poate face. Și de a face tot ce putea pentru a obține cât mai multe informații și mărturii din toate locurile și din fiecare în parte, pentru că iluzia de a mai reveni este, de cele mai multe ori, o utopie. Cartea este documentul

românilor din jurul României din anii 2002-2007. Acest „de jur împrejur” se întinde la distanțe și de o mie de kilometri. Dar în împrăștierea lor tot formează un inel, ca un fel de halou sau nimb în jurul ei. Relatând subiectiv câteva aspecte, pe care le-am cunoscut sau le intuiesc, de fapt mă învârt în jurul subiectului. Căci aceștia sunt doar o explicație parțială a reușitei acțiunii lui Vasile Șoimaru de cunoaștere a românilor și a așezărilor lor. Povestirea propriu-zisă a cercetărilor derulate timp de cinci ani și de-a lungul a aproximativ 100.000 de kilometri de drum o așteptăm chiar de la autor. O prevăd la fel de incitantă ca un roman detectivistic. Ceea ce i s-a întâmplat până în momentul imortalizării imaginilor pe peliculă (în sistemul tradițional al fotografiilor artistice, dar digitalizat) și, după aceea, până la apariția lor în album este,

deocamdată, o necunoscută care ne ține în suspans. Și autorul mai are să ne povestească și despre acele amănunte pe care le vedem în mai fiecare imagine și cărora, poate, nu le înțelegem integral semnificația.

În albumul de față avem fapte nede, documentele. Care vor rămâne astfel pentru cât timp vor fi. „Imagina” domină epoca noastră prin nenumăratele ei valențe, dintre care cea de martor, imagine-document, este foarte cultivată și exploată. Este unul dintre aspectele sugestive și credibile, care îmbogățesc relatarea orală sau scrisă și, sub alte aspecte, surprinde, static, amănunte pe care relatarea, dinamic prin ea însăși, tinde să le ignore sau să le minimalizeze în cursul expunerii. De altfel, după părerea multor specialiști în mass-media, imaginea covârșitoare textul și-i lasă locul doar de însoțitor al impresiei covârșitoare, directe, obținute prin impactul unei bune focalizări a tabloului, a detaliilor amănuntului semnificativ, al culorilor. Epoca modernă cultivă cu plenitudine comunicarea sub influența covârșitoare a imaginii.

De altfel, ca să facem o paranteză la acest insert necesar în economia prezentării, **imaginea** a fost cooptată și în metodologia analizei filologice a textului prin suplimentul pe care-l conferă acestuia și, în genere, constituie, acum, una dintre componentele istoriei culturii, printr-o amplificare a domeniului, altădată restrâns numai la „istoria artei”, parte a istoriei culturii. Imagologia și-a cucerit statutul de disciplină universitară și academică și îi lipsește doar o buna istoriografie a cercetărilor pentru ca să accedă la rolul de „maître-servant” în cucerirea redutei cercetărilor din secolul XXI. Dar nu despre virtuțile imaginii în sine ne propunem să aducem argumente, ci, tocmai, despre calitățile ei de martor. De vreme ce i se recunoaște „obiectivitatea” și în dosare penale, de ce nu ar profita și istoria de valențele ei incontestabile.

Și, într-adevăr, propensiunea pentru „istorii” în imagini nu au întârziat să apară și există atlase istorice cu hărți suplimentate cu imagini, care dispensează istoricul de anexele textului. Un astfel de probatoriu despre așezările românești, adică cu locuitori de origine română, răspândite prin Europa, dar formând

o adevărată ghirlandă în jurul hotarelor României îl reprezintă lucrarea *Românii din jurul României în imagini*.

Zonele cu așezări au fost repartizate în capitole, pentru ca itinerarul în carte să urmeze un parcurs geografic, în sensul acelor ceasornicului. Astfel: I. Maramureșul istoric (acum în Ucraina) ne introduce în acest univers prin Apșa de Mijloc, localitate cu adâncă trăire românească; II. Nordul Bucovinei și al Basarabiei și ținutul Herța (Ucraina); III. R. Moldova; IV. Basarabia istorică (Ucraina); V. Moldovenii din Transnistria, de la est de Bug și din Caucazul de Nord (Ucraina, Rusia); VI. Urme românești la Istanbul; VII. Cadrilaterul, Valea Timocului, alte insule românești din Bulgaria; VIII. Valea Timocului, Sudul Banatului și alte urme românești din Serbia; IX. Banatul unguresc și Ținutul Debrețin; X. Aromânii din Grecia, Macedonia ex-iugoslavă și Albania; XI. Istro-românii din Croația și Friulani din Nordul Italiei; XII. Vestigii valahe în Cehia și Slovacia; XIII. Urmele bolohovenilor în Polonia și în Podolia (Ucraina).

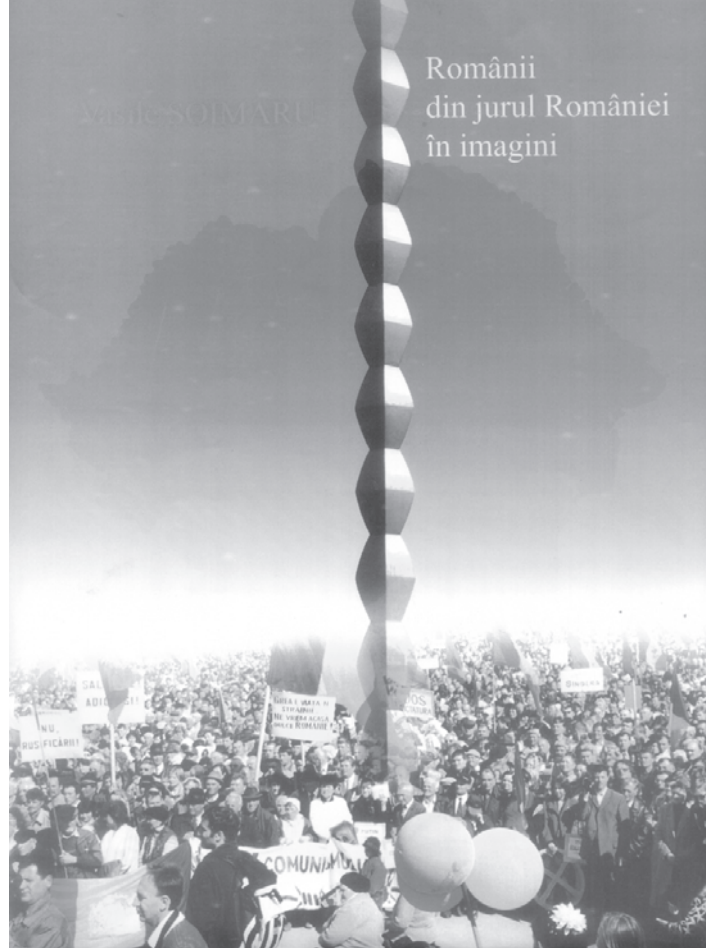
Sunt douăsprezece ore astrale care redau mai mult chiar decât o proiecție tridimensională, redau o clipă suspendată în timp și spațiu. Respirația atmosferei surprinse se simte virtual și întregul capătă o coloratură puternic sentimentală, fără să fie vreodată dulceagă. Nu infrumusețează realitatea, e un „cine-verité” care ne convinge și ne stărnește curiozitatea de a o cunoaște la fața locului. Locurile, clădirile, drumurile ajung să ne „vorbească” și, în tăcerea în care sunt surprinse, nu prezenta oamenilor le-ar anima. Ele există ca să mărturisească despre stiluri de civilizație, deseori exterioare etnicului, dar pe care, indiscutabil, îl influențează. Ca și ambientul social, din care răsar, cu obstinație, tradiții, obiceiuri și dăinuiri. M-a impresionat în mod deosebit portul local surprins în Polonia, pe care vechii oieri îl vor fi moștenit în lăzile de zestre. Sau cusăturile de pe ștergere și aleasăurile de pe covoraș din Martanoș (Ucraina) sau Moldovanskoe (Caucazul de Nord). Reprezintă, ca orice marcă personalizantă, o emblemă a apartenenței la un grup etnic care, uneori, în condiția de a folosi în cerc restrâns limba maternă, poate s-o uite, dar să

nu-și părăsească portul. Sau situații, mult mai numeroase, în care este părăsit portul și sunt perpetuate limba și obiceiurile.

Bilingvismul în proporție de masă, în etapa în care ajunge să fie transmis oral generației următoare, odată cu limba maternă, constituie „viermele” (din terminologia IT) care declanșează erodarea sistemului unei limbi. Până la această fază, împrumuturile sau calcurile străine se petrec în lexiconul limbii receptoare,

în cult o limbă moartă (slava veche) pe care o impun, fără să admită acestei emii ortodoxe posibilitatea de a oficia în limba proprie, vernaculară. Este un aspect de discriminare foarte puțin evidențiat în contextul internațional, dar care contribuie cu peceata sa la deznaționalizare. De exemplu, încercările localnicilor, din ultimele decenii, de a se accepta oficierea în limba română a cultului ortodox în localități din Valea Timocului

Românii
din jurul României
în imagini

ori acesta este un palier în modificări continue. Iar a doua limbă, din mediul alogen în care viețuiesc de secole sau doar de decenii acești români destăruți, este învățată în anturajul de joacă al copiilor, prin școală sau în condițiile conviețuirii interetnice.

Constatăm, cu regret, că religia ortodoxă a acestor români destăruți a putut fi susținută în limba maternă de către bisericile ortodoxe din localitățile respective, deoarece statele slave în care se află folosesc

sârbesc (la Malaițița sau la Negotini) s-au lovit de opoziția autorităților civile, dar...și a celor bisericiești sârbe. Deși, în reciprocitate, sârbi din România se află sub jurisdicția unui episcopat sârb și oficiază în limba slavă, după cum există locașuri de cult pentru toate comunitățile conlocuitoare din țara noastră.

Mai mult ca oriunde, în asemenea enclave, de multe ori izolate unele de altele, mamele sunt cele care transmit noului născut

limba moștenită și-l integrează, astfel, unui cerc tradițional. Pe care familia și societatea, ulterior, pot să-l cultive sau să-l dărmare. Tocmai aceste momente, de solidaritate de grup, au fost surprinse în multe locuri [Apșa de Mijloc, Ciudei, Crasna-Ilschi sau Sărata (Ucraina), Moldovanskoe din Caucazul de Nord (Rusia), Gârnzova (Bulgaria), Slatina (Timoc) sau zvornicarii (clopotarii) istro-români din Jeiani (Croația)]. Inițiativa alcătuirii în sec. XX a unor muzee sau colecții publice din unele localități oferă posibilitatea de conservare a unor vestigii, altfel ignorate de generațiile succesive care suportă presiunea diferitelor împrejurări politice.

Toponimele și antroponimele, câte scapă schimbărilor oficiale, sunt dovada aceleiași continuități. Cunoșcând de *visu* sute de localități din această arie, autorul a putut stabili corelații între perechi de toponime identice situate la mari distanțe, în state diferite: Pancevo, Subotica, Canjia, Martanoș sau Nădlac (din Ucraina, regiunea Kirovograd și Serbia, regiunea Voivodina) ș.a. A identificat numele Cornova din Orheiul Basarabiei și în localitatea Ravascletto din Friul (în nordul Italiei), iar în sud-estul Basarabiei istorice a urmărit soarta așezărilor altădată cu nume „occidentale”: Paris (azi Veseolăi Kut), Strasbourg (azi Marazlievka), Leipzig (azi Serpnevoie), Luxembourg (azi Peremoga), toate în Ucraina. Mai sunt încă așezări, pe lângă cele cercetate de Vasile Șoimaru, care așteaptă să fie vizitate. O afirmă și d-sa: „Legislația europeană ... acordă și fonduri speciale pentru cercetarea minorităților etnice din afara granițelor țării” (p.11). Sunt de așteptat doar inițiative în acest sens.

Vasile Șoimaru a visat, a îndrăznit și a realizat o lucrare, încă nevalorificată integral, pe care cercetătorul individual cu greu poate să și-o imagineze încheiată. A făcut-o ofrandă românilor și cele peste 35 de recenzii și prezentări ale lucrării sunt dovada receptării ei în cercurile largi de specialiști și cititori. Instituțiile savante au început să o premieze (Premiul Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, 2008) și timpul lucrează în favoarea întâlnirii prestigiului ei științific. Ceea ce ne dorim sunt ediții viitoare, amplificate!

Programele Televiziunii *România de Mâine* și *RRM Student FM*

TVRM Educațional

LUNI – 15 martie 2010

06:00 *Promo USH*
06:05 **Agricultura și alimentația** (r)
07:00 **Academica – Ateneul artelor**.
Emissiune de Mircea Micu (r)
08:00 **Virtuți și vicii**.
Emissiune de Alexandru Lucinescu
08:30 **Românul, cetățean european**.
Emissiune de Gheorghe Onișoru
09:00 **Film documentar** – Globe spin
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Academica – Știință**.
Emissiune de Alexandru Mironov
14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Dorin Sarfoleanu la dispoziția dvs.
14:58 *Promo USH*
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Film documentar** – Globe spin
19:00 **Haretiștii**. Emissiune de Mugur Popovici
19:30 **Lumea cu telecomanda**.
Realizator Diana Popescu
20:00 **Apel telefonic**.
Emissiune de George Nicolau
21:15 **Vedetele și fanii lor**.
Emissiune de Narcisa Teaciuc
22:15 **Film serial**: Arsene Lupin (Arsene Lupin – Herlock Sholmes lance un defii, Franța, 1971, ep. 10), Regia: Jean Pierre Decourt. Distribuția: Georges Descreieres, Yvon Bouchard, Marja Goud, Sjoukie Hooymayer. Maestrul Arsene Lupin își ia diferite înfățișări pentru a fura de la cei bogați, devenind un haiduc modern, plin de farmec și inventiv.
23:15 **Contrapunct**.
Emissiune de George Marinescu
00:00 **Teleamfiteatru** (r)
03:30 **Film documentar**
04:00 **Apel telefonic** (r)
05:00 **Invitatul de la ora 13** (r)

MARȚI – 16 martie 2010

06:00 *Promo USH*
06:10 **Cronica scepticului** (r)
06:40 **Din sălile de concert** (r)
07:00 **Lumea cu telecomanda** (r)
07:30 **Haretiștii** (r)
08:00 **Nimic fără lege**.
Emissiune de Florin Făiniși
08:30 **Gândești, deci există**.
Emissiune de Victorița Duțu
09:00 **Film documentar** – Globe spin
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Invitatul de la ora 13**.
Emissiune de Sorin Lupașcu
14:00 **Din sălile de concert**.
Emissiune de Mihai Darie
14:30 **Un răspuns pentru fiecare**.
Emissiune de Simona Șerban
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Noi, consumatori**.
Emissiune de Sandu Mihail
19:00 **Ani de liceu**.
Emissiune de Mugur Popovici
19:30 **Viața ca un spectacol**.
Emissiune de Viorel Popescu
20:00 **Gazonul fierbinte**.
Emissiune de Mugur Popovici
21:00 **Academica – Istoria care doare**.
Emissiune de Mircea Dogaru
22:00 **Film serial**: Arsene Lupin (ep. 11)

TVRM Cultural

LUNI – 15 martie 2010

06:00 **Mapamond cultural** (r)
06:30 **Vorbiți, scrieți românește** (r)
07:00 **La sfat cu medicul** (r)
07:30 **Forum Național *Spiru Haret* (r)**
08:00 **Stele de mâine**
08:20 **Poeți și poeme**
08:30 **Aplauze pentru haretiști** (r)
09:00 **En garde!** (r)
10:00 **Lumea văzută de aproape** (r)
11:00 **Am venit cu drag la voi** (r)
13:00 **Academica – Cărți în instanță** (r)
14:00 **Ecumenica** (r)
15:00 **Din lumea cu doruri multe** (r)
16:00 **Cronica scepticului**
16:30 **Mapamond cultural**
17:00 **Academica – Ateneul artelor** (r)
18:00 **Film serial**: Dragoste oarbă
19:00 **Scena ca istorie**
20:00 **Agricultura și alimentația**
21:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură**
22:00 **Românul cetățean european** (r)
22:25 **Poeți și poeme** (r)
22:30 **Film artistic românesc**
00:00 **Vorbiți, scrieți românește** (r)
00:30 **La sfat cu medicul** (r)
01:00 **Am venit cu drag la voi** (r)
03:00 **Academica – Cărți în instanță** (r)
04:00 **Agricultura și alimentația** (r)
05:00 **Cronica scepticului** (r)
05:30 **Forum Național *Spiru Haret* (r)**

MARȚI – 16 martie 2010

06:00 **Contrapunct**
07:00 **Miorița** (r)
07:30 **Film documentar**
08:00 **Stele de mâine**
08:20 **Poeți și poeme**
08:30 **Film serial**: Dragoste oarbă (r)
09:30 **Muzică populară** (r)
10:00 **Economia, pentru cine?**
11:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură** (r)
12:00 **Cinepanorama** (r)
12:30 **Cronica ST** (r)
13:00 **Invitatul de la ora 13 - direct**
14:00 **La sfat cu medicul**
14:30 **Muzică populară**
15:00 **Arta documentarului**
16:00 **Parodi press** (r)
16:30 **Mapamond cultural**
17:00 **Gândești, deci există**
17:30 **Clubul diplomaților** (r)
18:00 **Film serial**: Dragoste oarbă
19:00 **În căutarea folk-ului pierdut**
20:00 **Nimic fără lege!**

23:00 **Profil spiritual**.
Emissiune de Valeriu Râpeanu
00:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
04:00 **Contrapunct** (r)
05:00 **Din lumea cu doruri multe** (r)

MIERCURI – 17 martie 2010

06:00 *Promo USH*
06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
06:40 **Întâlnire cu folclorul** (r)
07:00 **Deutsche Welle** (r)
07:30 **Ani de liceu** (r)
08:00 **Aplauze pentru haretiști**.
Emissiune de Carmen Stoianov
08:30 **Comorile orașului**.
Emissiune de Cezar Lungu
09:00 **Noi consumatori**.
Emissiune de Sandu Mihail (r)
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Lumea văzută de aproape**.
Emissiune de Neagu Udriou
14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Caragiale în jurnale**.
Emissiune de Viorel Popescu
19:00 **Performerii în arenă**.
Emissiune de Mugur Popovici
19:30 **Generalul Cinema – film documentar**
20:00 **Din lumea cu doruri multe**.
Emissiune de Florin Racoci
21:00 **Academica – Economia, pentru cine?**
Emissiune de Ilie Șerbănescu
22:00 **Film serial**: Arsene Lupin (ep. 12)
23:00 **Contrapunct**.
Emissiune de George Marinescu
00:15 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret* (r)**
04:00 **Vedetele și fanii lor** (r)
05:00 **În căutarea folk-ului pierdut** (r)

JOI – 18 martie 2010

06:00 *Promo USH*
06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
06:40 **Din sălile de concert** (r)
07:00 **Gezeza unui vis** (r)
07:30 **Performerii în arenă** (r)
08:00 **Echipele „Gusti”**.
Emissiune de Florian Tănăsescu
09:00 **Film documentar** – Globe spin
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **La hanul morăriței**.
Emissiune de Paulina Irimia
14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Andrei Firiică la dispoziția dvs.
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Film documentar** – Globe spin
19:00 **Lauri pentru liceeni**.
Emissiune de Cristina Matei
19:30 **Caragiale în jurnale**.
Emissiune de Viorel Popescu
20:00 **Întâlnire cu folclorul**.
Emissiune de Theodora Popescu
20:30 **Forum Național *Spiru Haret***.
Emissiune de Ciprian Vasilescu
21:00 **Academica – Cărți în instanță**.
Emissiune de Florin Rotaru
22:00 **Film serial**: Arsene Lupin (ep. 13)
23:00 **Confesiuni plastice**.
Emissiune de Dan Mironescu
00:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
04:00 **Contrapunct** (r)
05:00 **Miorița** (r)
05:30 **Deschide cartea!** (r)

Academica – Ateneul artelor

21:30 **Comorile orașului** (r)
22:00 **Generalul Cinema**
22:30 **Poeți și poeme** (r)
22:35 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**
00:00 **Economia, pentru cine?** (r)
01:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură** (r)
02:00 **Invitatul de la ora 13** (r)
03:00 **Arta documentarului** (r)
04:00 **Gândești, deci există** (r)
04:30 **Nimic fără lege!** (r)
05:00 **Contrapunct** (r)

MIERCURI – 17 martie 2010

06:00 **Economia, pentru cine?** (r)
07:00 **Mapamond cultural** (r)
07:30 **Film documentar**
08:00 **Stele de mâine**
08:20 **Poeți și poeme**
08:30 **Film serial**: Dragoste oarbă (r)
09:30 **Muzică populară**
10:00 **Scena ca istorie**
20:00 **Agricultura și alimentația**
21:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură**
22:00 **Românul cetățean european** (r)
22:25 **Poeți și poeme** (r)
22:30 **Film artistic românesc**
00:00 **Vorbiți, scrieți românește** (r)
00:30 **La sfat cu medicul** (r)
01:00 **Am venit cu drag la voi** (r)
03:00 **Academica – Cărți în instanță** (r)
04:00 **Agricultura și alimentația** (r)
05:00 **Cronica scepticului** (r)
05:30 **Forum Național *Spiru Haret* (r)**

MARȚI – 16 martie 2010

06:00 **Contrapunct**
07:00 **Miorița** (r)
07:30 **Film documentar**
08:00 **Stele de mâine**
08:20 **Poeți și poeme**
08:30 **Film serial**: Dragoste oarbă (r)
09:30 **Muzică populară** (r)
10:00 **Economia, pentru cine?**
11:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură** (r)
12:00 **Cinepanorama** (r)
12:30 **Cronica ST** (r)
13:00 **Invitatul de la ora 13 - direct**
14:00 **La sfat cu medicul**
14:30 **Muzică populară**
15:00 **Arta documentarului**
16:00 **Parodi press** (r)
16:30 **Mapamond cultural**
17:00 **Gândești, deci există**
17:30 **Clubul diplomaților** (r)
18:00 **Film serial**: Dragoste oarbă
19:00 **În căutarea folk-ului pierdut**
20:00 **Nimic fără lege!**

VINERI – 19 martie 2010

06:00 *Promo USH*
06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
06:40 **Întâlnire cu folclorul** (r)
07:00 **Forum Național *Spiru Haret* (r)**
07:30 **Lauri pentru liceeni** (r)
08:00 **Sisteme de valori în criză**.
Emissiune de Valeriu Procină
09:00 **Film documentar** – Globe spin
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Femeia – adevăr și poveste**.
Emissiune de Ana Maria Ghiur
14:00 **Din sălile de concert**.
Emissiune de Mihai Darie
14:30 **Cronica ST**. Emissiune de Cristian Român
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Caragiale în jurnale**.
Emissiune de Viorel Popescu
19:00 **Haretiștii**. Emissiune de Mugur Popovici
19:30 **Gezeza unui vis**.
Emissiune de Violeta Screciu
20:00 **Apel telefonic**.
Emissiune de George Nicolau
21:15 **Casă dulce românească**.
Emissiune de Cătălin Maximciuc
22:15 **Istorie și istorii**.
Emissiune de Mircea Dogaru
00:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret* (r)**
04:00 **Apel telefonic** (r)
05:00 **Gazon fierbinte** (r)

SÂMBĂTĂ – 20 martie 2010

06:00 *Promo USH*
06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
06:30 **Casă dulce românească** (r)
07:30 **Generalul Cinema** (r)
08:00 **Stele de mâine**.
Emissiune de Dumitru Lupu
09:00 **Deutsche Welle**.
Emissiune de Diana Popescu
09:30 **Întâlnire cu folclorul**.
Emissiune de Theodora Popescu
10:00 **USH mi-a schimbat viața**.
Emissiune de Mugur Popovici
11:00 **Consum cultura**.
Realizator George Stanca
12:00 **Agricultura și alimentația**.
Emissiune de Gheorghe Predilă
12:57 *Promo*
13:00 **En garde!** Emissiune de Carmen Fulger
14:00 **Universul cuvintelor**.
Emissiune de Alina Ardeleanu
14:30 **Adevăratele stele**.
Emissiune de Sorin Lupașcu
15:58 *Promo*
16:00 **Mănăstirile de sub munte**.
Emissiune de Sorin Bejan
16:30 **Cinepanorama**.
Emissiune de Eugen Atanasiu
17:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**
18:30 **Contrapunct**.
Emissiune de George Marinescu
19:30 **Am venit cu drag la voi**.
Emissiune de Georget Nucu
21:30 **Lumea pe dos**.
Emissiune de Viorel Popescu
22:30 **Film artistic românesc: Horea (1984)**
Regia: Mircea Mureșan. Distribuția: Șerban Ionescu, Dan Săndulescu, Ovidiu Iuliu Moldovan. Trimis în Transilvania pentru a ancheta cauzele răscăleii lui Horea, contele Jankowitz, înalt judecător imperial, „face dreptate”, folosind cântarul mincinos al „rațiunii de stat”. Din interogatoriile sale se degajă

14:00 **TVRM-edicina - direct**
15:00 **Café concert** (r)
15:30 **Știință și spiritualitate** (r)
16:30 **Mapamond cultural**
17:00 **La Hanul Morăriței**
18:00 **Film serial: Dragoste oarbă**
19:00 **Părinți și copii**
20:00 **Românul, cetățean european**
20:30 **Recital muzical**
21:00 **Amfiteatrul cultural – Istorie și istorii**
22:30 **Poeți și poeme** (r)
22:35 **Parodi press**
23:00 **Clubul diplomaților**
23:30 **Forum Național *Spiru Haret* (r)**
00:00 **Contrapunct** (r)
01:00 **Grădina cu statui** (r)
02:00 **Sisteme de valori în criză** (r)
03:00 **Știință și spiritualitate** (r)
04:00 **La Hanul Morăriței** (r)
05:00 **Românul, cetățean european** (r)
05:30 **Parodi press** (r)

VINERI – 19 martie 2010

06:00 **Agricultura și alimentația** (r)
07:00 **Recital muzical** (r)
07:30 **Film documentar**
08:00 **Stele de mâine**
08:20 **Poeți și poeme**
08:30 **Film serial**: Dragoste oarbă (r)
09:30 **Amintiri de la filmare** (r)
10:00 **En garde!** (r)
11:00 **Scena ca istorie** (r)
12:00 **În căutarea folk-ului pierdut** (r)
13:00 **Jurnale în stil Caragiale**
13:30 **Casa noastră** (r)
14:00 **Muz-art** (r)
15:00 **Teatru** (r)
16:00 **Profil spiritual** (r)
17:00 **Echipele „Gusti”** (r)
18:00 **Vedetele și fanii lor** (r)
19:00 **Femeia, adevăr și poveste** (r)
20:00 **Galele TVRM**
22:00 **Noi, consumatori**
22:30 **Poeți și poeme** (r)
22:35 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi** (r)
00:00 **En garde!** (r)
01:00 **Scena ca istorie** (r)
02:00 **În căutarea folk-ului pierdut** (r)
03:00 **Teatru** (r)
04:00 **Muz-art** (r)
05:00 **Echipele „Gusti”** (r)

SÂMBĂTĂ – 20 martie 2010

06:00 **Contrapunct**
07:00 **Mapamond cultural** (r)
07:30 **Performerii în arenă** (r)
08:00 **Stele de mâine**
08:20 **Poeți și poeme**
08:30 **Jurnale în stil Caragiale**
09:00 **În căutarea folk-ului pierdut** (r)

statura de giganți a căpeteniilor „războiului valahilor” și psihologia colectivă a revoltei.
00:00 **Café concert**.
Emissiune de Sorin Petre
00:30 **Adevăratele stele** (r)
02:00 **Lumea pe dos** (r)
03:00 **Academica – Știință** (r)
04:00 **Am venit cu drag la voi** (r)

DUMINICĂ – 21 martie 2010

06:00 *Promo USH*
06:10 **Cinepanorama** (r)
06:30 **Universul cuvintelor** (r)
07:00 **Cronica ST** (r)
07:30 **Deschide cartea!**
Emissiune de Alexandru Mironov
08:00 **Lumină în suflet**.
Emissiune de Sorin Bejan
09:00 **Basmele copilăriei**.
Emissiune de Carmen Fulger
10:00 **Idei în dialog**.
Emissiune de Corneliu Toader
11:30 **Cui nu-i e frică de Universitatea *Spiru Haret***. Emissiune de Teodora Zîncă
12:00 **Scena ca istorie**.
Emissiune de Violeta Screciu
13:00 **Cronica scepticului**.
Emissiune de Cristian Român
13:30 **Miorița – antologie de folclor tradițional**.
Emissiune de Ioan Filip
14:00 **Ateneul artelor**.
Emissiune de Mircea Micu
15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă**.
Emissiune de Viorel Popescu
16:00 **În căutarea folk-ului pierdut**.
Emissiune de Maria Gheorghiu
17:00 **Scrisori de acreditare**.
Emissiune de Mihaela Mihailide
17:30 **Dor de-acasă**. Emissiune de divertisment.
Realizator Puiu Stoicescu
19:30 **Grădina cu statui**.
Emissiune de Neagu Udriou
20:30 **Galele TVRM**.
Emissiune de Georget Nucu
22:30 **Film artistic**: Dansând cu lupii (Dances with the wolves – SUA 1990), Regia Kevin Costner. Distribuția: Kevin Costner, Larry Joshua, Michael Horton. O dramă istorică despre relația dintre un soldat din timpul Războiului Civil și un grup de indienii Sioux. Filmul debutează într-o notă tristă. Locotenentul John W. Dunbar încearcă să se sinucidă într-o misiune, însă devine un mare erou. Acțiunile sale duc la transferul lui la un post din îndepărtata Dakota de Sud unde întâlnește indienii Sioux. Atras de modul lor simplu de viață, renunță la tot și se alătură lor, primind numele de „Omul care dansează cu lupii”. El este ușor acceptat de membrii grupului; se îndrăgostește de o femeie albă care a fost crescută de aceștia. Viața pașnică în sânul tribului este amenințată însă când sosesc soldații Uniunii.
00:00 **Café concert**.
Emissiune de Sorin Petre
00:30 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
01:30 **Dor de-acasă** (r)
03:30 **Galele TVRM** (r)
05:00 **Scrisori de acreditare** (r)

*În emisiunea **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret*, sunt prezentate Consultații pentru sesiunea de examene**. Emissiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE — STUDENT FM

LUNI – VINERI

07.00-10.00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
Realizator: Ionuț Tardel
10.00-13.00
TACHE ȘI FACE
Realizator: Robert Tache
Vineri 12.00-13.00 – MUZICĂ
13.00-16.00
CUTIA PANDOREI
Realizator: Kristine
Marti 13.00-14.00 – INVITATUL DE LA ORA 13
Realizator: Sorin Lupașcu
16.00-19.00
FRESH NEWS
Realizatori: Otilia Zamfir și Alina Toma
19.00-22.00
HAI-HUI
Realizator: Irina Budeanu
22.00-23.00
Luni-Joi MUZICĂ
Vineri 22.00-00.09 – NIGHT FEVER
23.00-24.00
Luni-Joi CAFÉ NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea
Luni 00.00-02.00 – TOP 30 (r)
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Marti 00.00-07.00 – NIGHT FEVER
Miercuri 00.00-02.00 – 80 REMEMBER (r)
Realizator: Robert Tache
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Joi 00.00-01.00 – Metalmorfoza
Realizator: Marru
01.00-07.00 – NIGHT FEVER

SÂMBĂTĂ – DUMINICĂ

09.00-12.00
MATINAL DE WEEK-END
Realizator: Maria Ilie
12.00-13.00
Sâmbătă – CU CASA-NCHISĂ
Realizator: Irina Minca
Duminică – MUZICĂ
13.00-17.00
UNA DE LA UNU
Realizator: Maria Ilie
17.00-18.00
Sâmbătă – Muzică
Duminică – Printre Rânduri
Realizator: Otilia Zamfir
18.00-20.00
Sâmbătă – 80 REMEMBER
Realizator: Robert Tache
Duminică – TOP 30
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
20.00-22.00
Sâmbătă – POVEȘTI NESPUSE
Realizator: Ionuț Tardel
Duminică – SEARA CONFESIUNILOR
Realizator: Luminița Bondrea
22.00-07.00
NIGHT FEVER

Capitalele Culturale ale Europei în 2010

Până acum, eram obișnuiți ca doar două orașe cu un valoros patrimoniu cultural să poarte cu demnitate nestematele centrelor culturale ale continentului. Dar se pare că, de data aceasta, excepția întărește regula. Pentru că, nu de mult, Consiliul Europei a decis ca, în mod excepțional, să acorde statutul de Capitală Culturală a Europei unui număr de trei orașe – Essen, Pécs și Istanbul.

Firește, manifestările de inaugurare s-au desfășurat în zile diferite, în fiecare din cele trei orașe.

Prima ceremonie a avut loc la Essen, în bazinul carbonifer Ruhr. Dar, minele s-au închis una câte una, ultima sucombând în 1986. Așa încât orașul a fost nevoit să opteze pentru domeniile culturii, comunicării, media și creației. Festivitatea de deschidere a anului cultural 2010 a avut loc la mina Zollverein, înscrisă pe lista patrimoniului cultural UNESCO; a început cu un imn special compus pentru acest strălucit eveniment, intitulat „Vino la Ruhr”, în prezența unor înalte autorități din Germania și ale Comisiei Europene. În programul pentru anul 2010 se prevăd 2500 de manifestări culturale și sportive, care vor contribui, cu siguranță, la dezvăluirea altor repere ale gloriei Essenului: evenimente muzicale consacrate compozitorului Hans Werner Henze, un Festival Internațional de Pian, dedicat compozițiilor ce poartă semnăturile lui Bach, Schumann și Chopin, care va reuni în competiție prestigioși pianști.

Manifestările de deschidere a Programului „Pécs, Capitală Culturală a Europei” s-au desfășurat în aer liber, piața centrală a orașului devenind un loc de carnaval, de spectacole teatrale și de proiecții, dar și de picturi cu lumină pe fațadele clădirilor, spectacole de mare atracție.

Programul este mult mai consistent, prevăzând 200 de evenimente, printre care „Ziua Culturii Ungare” (22 ianuarie), „Săptămâna Francofonă” (în martie), „Festivalul Primăverii”, cu tradiționala „Săptămâna Jazului Internațional” și o mare expoziție dedicată primului grup de avangardă din Ungaria, intitulată „The Europe of «The Eight»” (în octombrie).

În schimb, în programul „Istanbul, Capitală Culturală a Europei” predomină artele scenei: un Festival European al Universităților de Teatru, care are drept generic „Barbarossa Project”, „Festival Internațional de Păpuși” și „Seas Festival”, o manifestare itinerantă de-a lungul țărmului Mării Negre, cu spectacole de dans.

Deschiderea s-a organizat în Taksim, socotit a fi inima orașului Istanbul, împodobit cu o feerie de lumină – 41.000 de globuri uriașe, 175.000 de becuri colorate, 320 de modele de stele și fulgi de zăpadă – și 128 de logo-uri „Istanbul, Capitală Culturală a Europei”.

Se speră ca acest statut de „Capitală Culturală a Europei”, atribuit cu generozitate Istanbulului de Consiliul Europei, să contribuie nu numai la cunoașterea și afirmarea valorilor culturale, la realizarea unui benefic dialog intercultural, ci și la relaxarea tensiunilor apărute în timpul sinuosului proces al aderării Turciei la Uniunea Europeană.

(D.A.)

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare.

Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

ÎNTÂMPINĂM PROVOCĂRILE ÎMPREUNĂ

• a 92-a întrunire anuală a Consiliului American pe Probleme de Educație

(Urmare din pag.1)

PROBLEMELE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI AMERICAN

• În multe cazuri, numai o jumătate din numărul de studenți care intră la universitate o absolvă în patru ani, în alte cazuri acest număr este și mai mic, iar fenomenul se datorează în primul rând costului mare al studiilor, și are loc, mai ales, în zonele cu populație hispanică. (Administrația orașului Chicago a fost menționată ca inițind deja acțiuni concrete în sensul ajutorării în această problemă).

• De multe ori, candidații la sistemul educațional universitar nu știu destul de bine ceea ce sistemul implică, și nici consilierii și mentori care-i ajută pe candidați nu știu prea bine.

• Reducerile bugetare reprezintă o mare problemă cu care se confruntă universitățile.

• Numai 57 la sută dintre studenții înscriși în programe de masterat și doctorat își iau diploma.

• A crescut controlul guvernului federal – în ultimii 20 de ani – asupra colegiilor și universităților prin legi și regulamente menite să se asigure de folosirea corectă a banilor oferii de guvern. Acest lucru poate avea conflicte cu libertatea academică, de aceea este nevoie de echilibrul în această problemă.

• Totul s-a sumpit în sistemul educației superioare: de la costul cursurilor la cel al asigurării medicale a studenților, de la costul medicamentelor la cel al costului căminelor studențești.

• O mare problemă a celor înscriși în învățământul universitar o reprezintă faptul că nu toți studenții care termină studiile sunt pregătiți cu abilitățile necesare pentru viitorul lor (numai 1 din totalul studenților din la Dade College din Miami, de exemplu, se consideră a fi pregătiți).

• Universitățile americane luate în general sunt pe locul zece în lume la capitolul pregătirii studenților pentru viață, pentru viitor.

• În loc de o atitudine optimistă privind viitorul educației americane de tipul „yes, we can” (da, putem – expresia aparține președintelui Obama), se constată destul de mult pesimism, de altfel, contrar spiritului general american.

• Este nevoie în Statele Unite ca oamenii care gândesc critic, rezolvă probleme, au o conștiință a diversității și toleranței. Aceștia ar fi oamenii noii ordini.

• Se observă în viață cinci faze ale declinului:
1. hibridul născut din succes;
2. goana nedisciplinată pentru mai mult;
3. negarea riscului și a pericolului;
4. fuga spre salvare;
5. capitularea în fața irelevanței și a morții. Când este vorba de declin, se pune întrebarea: „cât de mult poți să cazi și să poți, totuși, să revii?”

• Copiii din familiile înstărite au șanse de cinci ori mai multe să termine studiile decât copiii din familiile sărace.

• Timpul nostru este un timp în care banii scad, iar așteptările cresc.

„DE CE TREBUIE SĂ MĂ URMEZE PE MINE CEILALȚI?”

• Pentru ieșirea din crizele actuale, în special și din crize în general este nevoie de adevărați conducători. Un conducător bun este bine pregătit în fiecare dintre cele cinci faze ale conducerii:

- este o persoană de înaltă capacitate;
- lucrează bine în echipă;
- este manager competent;
- conduce cu eficiență;
- se dovedește a fi un executiv bun.

Pe lângă acestea, un lider bun dovedește pasiune, ambiție și disciplină, și cunoaște diferența esențială dintre a acumula putere și a o distribui. Un astfel de conducător adună la un loc toate condițiile pentru ca apoi să ia decizia corectă, el se întreabă: „De ce trebuie să mă urmeze pe mine ceilalți?” Un lider bun știe când merge prea departe, știe cum să pună omul potrivit la locul potrivit, el nu va fi unul ce nu recunoaște o greșeală sau o cădere, ci dimpotrivă, va fi realist, cu el și cu alții, va ști să se confrunte față în față cu realitatea brută, va ști să fie motivant pentru cei din jur, să demonstreze ambiție, disciplină, motivare, determinare și perseverență.

• Un astfel de conducător va înțelege definiția rezultatelor excelente, va păstra scopul și valorile esențiale ale misiunii sale, dar, în același timp, va stimula schimbarea practicilor și strategiilor în vederea progresului, va realiza că inconsecvența este semnătura mediocrității, se va întreba în baza căror lucruri crede că procedează corect, că este inconjurat de oameni ce-i trebuie și că merge în direcția cea bună, un astfel de lider se întreabă mereu cum poate fi de folos, va ști să explice celorlalți că ei nu au doar jobs, ci

responsabilități, va ști să-și definească valorile și va căuta să descopere și să urmeze practicile cele mai bune.

EVALUAREA PROCESULUI DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

• S-a accentuat în congres faptul că concurența este parte din ADN-ul societății americane. În acest context, nevoia de îmbunătățire este un permanent imperativ. Parte integrantă din procesul de perfecționare este pregătirea de a fi gata oricând să dai seama, ceea ce duce la transparență, adică la a face mai vizibil tot ceea ce se face.

În acest context, ideea de evaluare a proceselor de muncă și a rezultatelor capătă o deosebită importanță, după cum și cea de evaluare a evaluării.

Astfel, înainte de a se evalua aceste lucruri se creează modele de evaluare, dar și instrumente și criterii.

Procesul de evaluare include și folosirea de gestionare pentru aflarea nivelului de satisfacție a studentului în sistemul educațional din care face parte, deoarece studenții se întreabă ce primesc în schimb pentru banii pe care-i primesc.

Un sistem solid de evaluare contribuie, în mod serios, la asigurarea că studenții sunt pregătiți cu competențele necesare pentru viitoarele sau actuale locuri de muncă.

• Sistemul de evaluare nu are nevoie de reglementări din ce în ce mai multe și din ce în ce mai bune.

• Evaluarea nu este ceva ce se face după ce ai predat, ea se face în timp ce predai, dar are în vedere și rezultatele predării/învățării și măsurarea lui.

• În procesul de evaluare se definesc întâi așteptările și apoi progresul studenților spre împlinirea acelor așteptări.

LIBERTATE ACADEMICĂ

• O altă conferință a pus un accent deosebit pe libertatea academică și pe autonomia universitară. S-a vorbit despre nevoia imperativă de a păstra și proteja aceste valori esențiale. Libertatea academică, s-a spus, se referă atât la autonomia instituțională, cât și la profesori și studenți. Libertatea academică nu este un țel în el însuși, ci un mijloc spre un țel, ea este necesară pentru binele comun și se aplică atât în predare, cât și în cercetare, ea oferă drepturi, dar impune și responsabilități. Protecții curente ale libertății academice în SUA se explică, între altele, la regulamentele interne ale instituțiilor, la regulamentele privind acreditarea ei, la modul cum se tratează problemele de rasă, gen, religie ș.a.

• Libertatea academică trebuie să aibă permanent în vedere echilibrul, și să protejeze instituția de amenințări externe. Întrucât în America universitatea este înțeleasă ca locul prin excelență al vorbirii libere („free speech”), este important să se facă distincție între riscul personal și cel instituțional, mai ales, în cazul unui conflict între libertatea cuiva de a vorbi ceea ce vrea în universitate și înțelegerea corectă a noțiunii de libertate academică.

SEDINȚELE PENTRU PREȘEDINȚI ȘI CANCELARI

Ca în fiecare an, și de data aceasta la congres s-a dat o mare atenție lucrului cu președinții instituțiilor de învățământ superior. (A existat și o ședință organizată special pentru soțiile președinților sau soții dacă soțiile erau președinți.)

Probleme dezbătute în sesiuni plenare, cum ar fi internaționalizarea, colaborarea, calitatea și evaluarea, costul, parteneriatele academice, prioritățile în administrație, mișcările demografice, relațiile cu guvernul, crizele ce afectează viața neacademică și multe altele, au fost reluate și dezbătute doar cu președinții, pentru a se avea o atmosferă de mai mare deschidere și, în consecință, de schimburi de idei mai detaliate.

CONCLUZII

Și anul acesta congresul ACE a fost un succes.

Apprecierea generală a participanților a fost că misiunea și scopul propus, acela de a pregăti pe conducătorii instituțiilor de învățământ superior pentru a face față mai bine situației de multiple crize din ziua de azi, a fost îndeplinit. Sesiunile au fost extrem de informative, atmosfera propice pentru crearea de relații amicale, în vederea continuării schimburilor de idei.

Următorul congres ACE va avea loc în luna martie 2011, la Washington DC.

Promovând un model de studii sincron și asincron, în ambele cazuri, mult bogat pe colaborare, instituția de învățământ superior folosea peste 8.000 de tutori, fiecărui tutore revenindu-i un număr de 25-30 de studenți, și, totodată, promovează, în mod serios, cercetarea, dar oferind și mijloacele și oportunitățile necesare pentru o astfel de muncă.

Cariera îndelungată a doamnei Brenda Gourley în zona academică și de management a culminat cu activitatea de vice-președinte al Universității din KwaZulu Natal din Africa de Sud, pentru o perioadă de 8 ani, și de vice-președinte și CEO (director executiv) al Universității Deschise a Regatului Unit - una dintre cele mai mari universități din lume.

D-na Gourley a deținut multe funcții și în plan internațional, fiind numită de două ori președinte al Asociației Universităților din Commonwealth și de două ori membră a comitetului de conducere a Asociației Internaționale a Universităților.

Doamna Gourley a primit recunoașterea muncii sale în domeniul învățământului superior sub formă de diplome onorifice, premii, medalii și distincții academice.

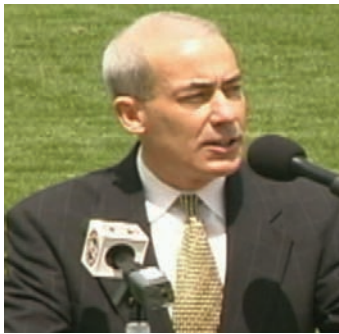
Anul trecut, d-na Gourley a primit atât distincția anuală de Funcționar Public Internațional („International Public Servant”), cât și pe cea de Performer Remarcabil în toate domeniile („Overall

Outstanding Achiever”), acordate de Women in Public Life Initiative (Femei implicate în inițiative publice) din Marea Britanie.

D-na Gourley este un vorbitor des întâlnit la conferințele internaționale, având contribuții nenumărate la cărțile și jurnalele editate în întreaga lume. De profesie contabil, d-na. Gourley deține funcții în comitetele de conducere ale diverselor companii și instituții, atât în sectorul public, cât și în cel privat.

„De la bun la cel mai bun”

Jim Collins a împărtășit, pe parcursul discursului său, concluzii din cărțile sale „De la bun la cel mai bun” și „Cum se prăbușesc cei mai mari”, precum și rezultate ale unor cercetări, nepublicate încă, bazate pe o serie de companii care au supraviețuit în medii de lucru nesigure. Collins s-a referit, de asemenea, la monografia sa despre sectoarele sociale.

Ideile centrale asupra cărora a atras atenția sunt bazate pe felul în care s-au prăbușit unele dintre cele mai mari organizații, în comparație cu alte structuri de aceeași mărime, care și-au păstrat succesul.

Dr. Collins a prezentat, de asemenea, câteva din etapele esențiale, în practica de management, pentru liderii din învățământul superior.

Printre acestea se numără:

- realizarea unor cercetări care să conducă la diagnosticarea organizației;
- definirea gradului de performanță și a modului prin care această performanță poate fi măsurată;
- evaluarea gradului de ocupare a 90% dintre posturile din cadrul organizației cu persoanele potrivite;
- acordarea unor momente de reflecție – liderii trebuie să aibă vreme să analizeze;
- determinarea raportului dintre propriile întrebări și afirmații. Cum se poate dubla acest raport prin creșterea numărului de întrebări?
- conștientizarea aspectelor care se potrivesc cel mai bine cu propriile valori ale organizației și finanțarea lor, precum și excluderea celor nepotrivite;
- direcționarea oamenilor către responsabilitățile lor, nu către funcțiile lor;
- pregătirea organizației pentru momentul predării șafetei, astfel încât să continue să aibă succes și după investirea în funcție a unui nou lider;
- instituirea principiului în baza căruia schimbările au întotdeauna la bază aceleași valori (valori neschimbate).

Un peisaj în schimbare: creșterea nivelului de educare și reducerea decalajelor rezultate, în contextul diverselor constrângeri fiscale

Extrăgând datele esențiale din cea mai recentă carte a sa „Trecerea liniei de sosire: cum să duci studiile la bun sfârșit în universitățile de stat din America”, dr. William G. Bowen – președinte emerit al „The Andrew W. Mellon Foundation”, fost președinte al Universității Princeton – a subliniat, într-o conferință susținută în cadrul ACE 2010, aspectele care reduc global nivelul de educare și a oferit câteva recomandări pentru a evita aceste situații defavorabile.

Nivelul de educare este dat și de discrepanțele enorme între veniturile asociate statutului socio-economic, rasei sau etniei. S-a constatat statistic că, printre studenții provenind din familiile cu venituri mari, rata de obținere a unei diplome este de 68%. În ceea ce privește, însă, studenții din familiile cu venituri scăzute, în care nici părinții nu au absolvit o instituție de învățământ superior, doar 9% reușesc să obțină o diplomă.

Creșterea nivelului general de educare implică ridicarea nivelului celor care, în mod tradițional, nu au obținut până acum astfel de calificări, precum studenții provenind din medii sociale modeste.

Durata prea mare a studiilor, până la obținerea unei calificări, scade gradul de interes pentru absolvirea acelor studii, cu atât mai mult cu cât implică niște costuri suplimentare. O parte a acestei

probleme o reprezintă și faptul că studiile nu sunt compatibile cu munca. Unii dintre studenți se angajează, pentru a-și putea permite diverse lucruri, amânând astfel finalizarea studiilor.

În acest context, universitățile ar trebui să experimenteze noile tehnologii și să își bazeze programele de studii pe învățământ online. Dată fiind și situația economică, accesul la tehnologie poate îmbunătăți deopotrivă rezultatele și productivitatea.

Dr. Brown propune, deci, instituțiilor de învățământ superior (din America) să experimenteze tehnologiile destinate învățământului online, cu atât mai mult cu cât se adresează claselor sociale defavorizate, pentru care trebuie să propună servicii educaționale de calitate, la costuri reduse.

Cea mai mare universitate din America, cu peste 400.000 de studenți în programe la zi în clasă obișnuită, dar mai ales la distanță, cu nivel de licență, masterat și doctorat, cu mai multe mii de profesori part time (fiecare având cel puțin un masterat în disciplină pe care o predă, precum și experiență de același profil la locul de muncă), cu 150.000 de absolvenți activi în comunitatea academică pe care o formează, Universitatea Phoenix are ca deviză filosofică că învățătura este un proces ce ține toată viața. Universitatea și cursurile ei sunt

UN VIITOR STRĂLUCIT, ÎN CIUDA VREMURILOR SUMBRE

În noiembrie, am participat la un panel de discuții intitulat „Recesiunea și Recuperarea 101: Ghid de Supraviețuire și Strategie pentru învățământul superior”, găzduit de Institutul Hechinger pentru Educație și Media, din cadrul Colegiului Profesorilor, Universitatea Columbia. Scopul întâlnirii a fost acela de a vorbi deschis cu cei aproximativ 30 de reporteri prezenți în sală, despre situația actuală și despre viitorul învățământului superior american, văzute în lumina crizei economice.

Nici un director fie de campus, fie din instituțiile de învățământ superior publice sau private, nu poate fi surprins de faptul că prognozele pe termen scurt sunt provocatoare.

Un raport recent al Moody's Investor Service, „Noile provocări înregistrate de majoritatea universităților private din Statele Unite în ceea ce privește sprijinul financiar”, a arătat că 29% dintre cele 286 de instituții monitorizate au înregistrat o scădere a sprijinului financiar efectiv (n.a. din partea statului) și a veniturilor înregistrate din taxe, pe parcursul anului fiscal 2010. Așa cum afirma unul dintre colegii mei de seminar, Roger Goodman din partea Moody's, pentru publicația „Cronica pentru învățământul superior”, „Concluzia noastră extinsă este că acestea sunt primele cifre concrete pe care le studiem, și că acestea arată impactul pe care recesiunea îl are asupra valorii sprijinului financiar.” Instituțiile care sunt puternice, din punct de vedere financiar, vor fi capabile să reziste unei scăderi a veniturilor. Cele care au o situație financiară mai precară, vor fi constrânse să nu facă greșeli.

Veștile nu sunt mai bune nici pentru instituțiile de stat. O trecere în revistă preliminară a „Raportul fiscal al Statelor Unite”, realizat de două ori pe an de Asociația Națională a Guvernatorilor și Asociația Națională a Ofițerilor pentru Bugetul de Stat, arată că recesiunea a dus la scăderea drastică a veniturilor din taxele colectate de către stat, din toate sursele, pentru anul 2009. Veniturile astfel colectate tind să se reducă și în anul fiscal 2010, prognoze care vor rămâne valabile și pentru anii 2011 și 2012.

Fondurile de stimulare au oferit un răgaz pentru anumite state sau instituții, dar aceste infuzii punctuale de capital s-au terminat. Mass-media au început să raporteze tentative firave de relansare, dar este bine știut faptul că însănoșirea economică este percepută în mod diferit pe Wall Street și la nivelul societății noastre. Este cât se poate de clar că instituțiile din mediul educațional nu au depășit încă perioadele dificile, și că acestea vor continua pentru mai bine de un an de zile.

Cu toate acestea, așa cum am declarat și pentru grupul Hechinger, pe termen lung, viitorul educației superioare este unul luminos. Într-adevăr, această recesiune, asemenea celorlalte din istorie, a reamintit poporului american despre puterea educației de a schimba viața și de a îmbunătăți viitorul membrilor familiilor lor. Atât societatea civilă, precum și guvernanții insistă, mai mult decât oricând, asupra rolului vital pe care învățământul superior îl are în asigurarea competitivității națiunii.

În universitățile noastre, liderii iau deciziile strategice care ajută instituțiile nu doar să supraviețuiască pe termen scurt, ci și să se dezvolte pe termen lung. Aproximativ 80% dintre respondenții intervievați cu ocazia unui studiu realizat de Asociația Universităților Publice și a celor cu profil

Reporter *Opinia națională*: Doamnă

președinte, prin posibilitățile pe care le are, învățământul superior poate să facă față provocărilor aduse de criză în acest an și în anul care vine? Putem să sperăm?

Molly Corbett Broad: Desigur, desigur. Învățământul superior este pivotul de susținere pentru viitorul economiilor noastre. Ne vom strădui să facem mai mult, cu mai puțin. Și eu am deplănit încredere în viitorul învățământului superior.

agro-industrial, au declarat că, în prezent, investesc în soluții pentru economisirea energiei, de a cărei beneficii să se bucure pe viitor. Instituții precum Universitatea Lipscomb din Tennessee iau în considerare cicluri educaționale de trei ani și alte opțiuni care oferă studenților flexibilitate în învățare. La Universitatea de stat din Arizona, președintele Michael Crow coordonează o rețea de coordonare majoră a învățământului superior, în statul său, creând campusuri regionale, a căror ofertă educațională, la prețuri foarte mici, constă în cicluri universitare de patru ani, finalizate cu specializări de licență de foarte bună calitate.

Climatul economic actual și modalitățile noastre de a-i răspunde, vor reprezenta temele majore de discuție cu ocazia celei de-a 92-a întâlniri anuale a ACE din Phoenix, Arizona, din 6-9 martie. Sunt convinsă că, părerile pe care Jim Collins – autorul cărților „Good to Great” (Din bun spre cel mai bun) și „How The Mighty Fall” (Cum se prăbușesc cei mai mari) și co-autorul „Built to Last” (Construiește durabil) - ne vor oferi o viziune captivantă asupra modalităților prin care putem ataca aceste provocări, pe termen scurt, și pregăti succesul pe termen lung.

Sunt, de asemenea, încântată să vă spun că Eduard Padrón, președintele Colegiului Miami Dade, va prezenta prelegerea lui Robert H. Atwell, pe parcursul plenarei de duminică, 7 martie.

Mai multe informații, inclusiv programul evenimentelor destinate în exclusivitate președinților și cancelarilor, sunt disponibile pe www.aceannualmeeting.org. Vă încurajez să vă planificați o întâlnire cu noi în Phoenix, pentru a lucra împreună în vederea întâmpinării provocărilor cu care se confruntă învățământul superior american.

Molly CORBETT BROAD
Președinte ACE

O prezentare de mare interes a fost aceea făcută de reprezentanții Universității deschise din Anglia – Brenda M. Gourley – universitate ce are ca misiune oferirea de oportunități educaționale la cât mai mulți care au nevoie de așa ceva. Această universitate are în vedere, în special, persoane care nu ar avea posibilitatea să urmeze cursuri în sistemul clasic de studii. S-a precizat că universitatea este aceea care merge după studenți și nu invers, totuși, standardul de calitate al procesului de învățământ rămâne necompromis.

Cu aproximativ 250.000 de studenți și 500 de cursuri, multe din ele cu caracter vocațional, aceasta este cea mai mare instituție de învățământ superior din Anglia și între primele cinci din această țară pentru calitatea învățământului. Învățământul la distanță este folosit extensiv, prin intermediul tehnologiilor electronice, astfel că universitatea a dezvoltat mai multe filiale în întreaga țară și din străinătate.